

Pierwsze wyniki z eksperymentu LHCb

Marek Szczekowski
Instytut Problemów Jądrowych

26 listopada 2010

Fizyka zapachów

Większość otwartych pytań w Modelu Standardowym (MS) ma związek z fizyką zapachów:

- Dlaczego istnieją 3 rodziny kwarków i leptonów ?
- Co powoduje olbrzymie różnice mas fermionów ($m_t/m_u \sim 10^5$) ?
- Skąd biorą się elementy macierzy CKM i dlaczego hierarchia ?
- Co powoduje łamanie parzystości CP ?

Powiązanie z otwartymi pytaniami w kosmologii – MS nie jest w stanie opisać obserwowanej asymetrii materii i antimaterii w Wszechświecie.

Badanie fizyki zapachów wiele razy prowadziło do ważnych odkryć:

- $BR(K_L^0 \rightarrow \mu\mu)$ i GIM $\rightarrow$ przewidywanie cząstek powabnych
- Łamanie CP $\rightarrow$ konieczna trzecia rodzina kwarków
- Pomiar mieszania mezonów B $\rightarrow$ masa kwarka t jest b. duża

Dokładne pomiary procesów tłumionych w istniejących teoriach to doskonały sposób na poszukiwanie efektów Nowej Fizyki.

Zagadka zapachów w Nowej Fizyce

Nowa Fizyka → nowe człony w lagranżjanie:

$$L = L_{SM} + \frac{1}{\Lambda} L_5 + \frac{1}{\Lambda^2} L_6 + \dots \quad \text{gdzie } \Lambda - \text{skala energetyczna Nowej Fizyki}$$

na przykład wkłady od Nowej Fizyki do diagramów opisujących **oscylacje** neutralnych mezonów K, D, B i B_s :

$$L_{\Delta F=2} = \frac{g_{sd}}{\Lambda_{NF}^2} (\bar{d}_L \gamma_\mu s_L)^2 + \frac{g_{cu}}{\Lambda_{NF}^2} (\bar{c}_L \gamma_\mu u_L)^2 + \frac{g_{bd}}{\Lambda_{NF}^2} (\bar{d}_L \gamma_\mu b_L)^2 + \frac{g_{bs}}{\Lambda_{NF}^2} (\bar{s}_L \gamma_\mu b_L)^2$$

K^0 - anty K^0
 D^0 - anty D^0
 B^0 - anty B^0
 B_s^0 - anty B_s^0

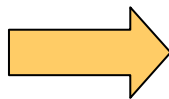
ale te Δm są już dobrze pomierzone i zgodne z przewidywaniami MS :

$$\Delta m_K/m_K \sim 7.0 \cdot 10^{-15}$$

$$\Delta m_D/m_D \leq 2 \cdot 10^{-14}$$

$$\Delta m_B/m_B \sim 6.3 \cdot 10^{-14}$$

$$\Delta m_{B_s}/m_{B_s} \sim 2.1 \cdot 10^{-12}$$

1. Jeśli $g_{ij} = O(1)$ to $\Lambda_{NF} = O(10^3 - 10^4) \text{ TeV}$

2. Jeśli $\Lambda_{NF} = O(1) \text{ TeV}$ to struktura zapachów NF jest bardzo szczególna:

$$g_{ij} \leq 10^{-4} - 10^{-7}$$

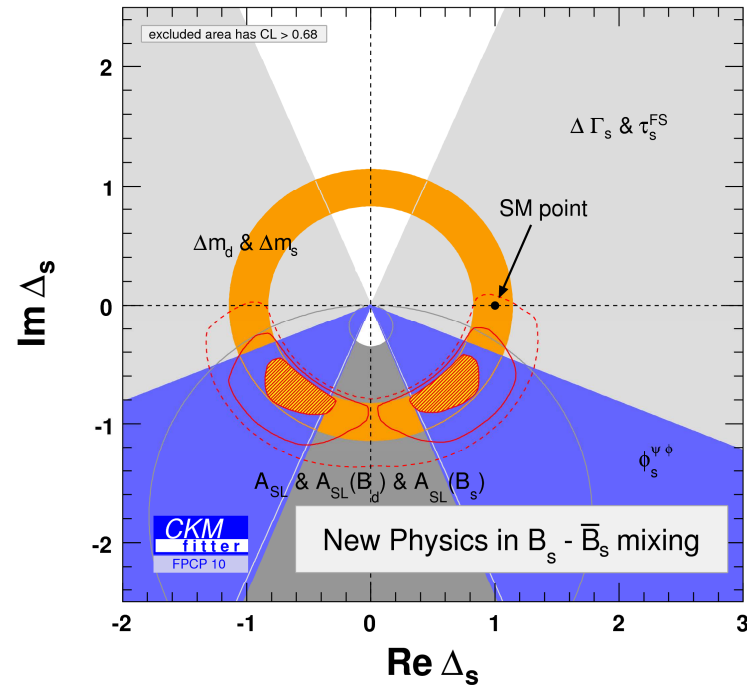
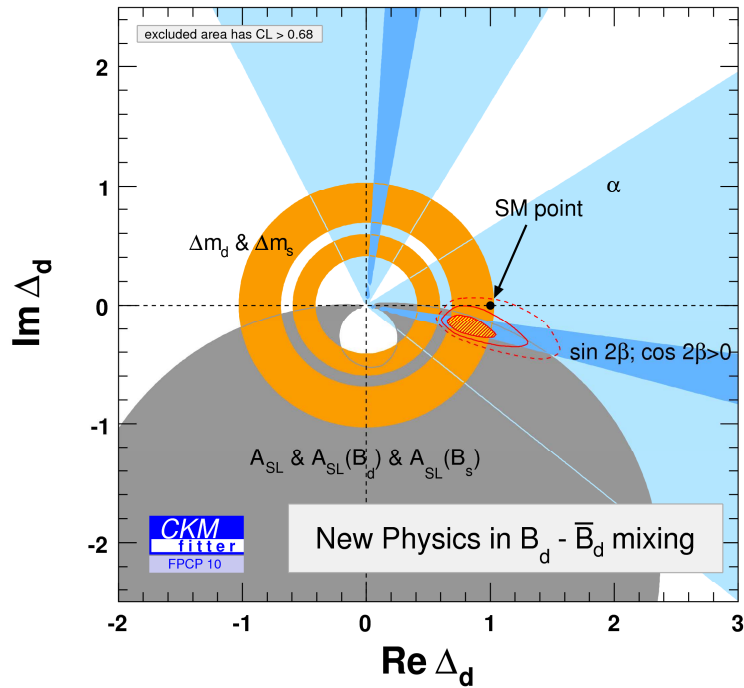

CKMfitter 2010

Efekty Nowej Fizyki w oscylacjach można sparametryzować przez czynnik Δ_q :

$$\left\langle B_q^0 \left| M_{12}^{SM+NP} \right| \overline{B}_q^0 \right\rangle \equiv \Delta_q^{NP} \cdot \left\langle B_q^0 \left| M_{12}^{SM} \right| \overline{B}_q^0 \right\rangle \quad q = d, s$$

$$\Delta_q^{NP} = \text{Re}(\Delta_q) + i \text{Im}(\Delta_q) = |\Delta_q| e^{i\phi^{\Delta_q}} = r_q^2 e^{2i\theta_q} = 1 + h_q e^{2i\sigma_q}$$

Przed pomiarami z teleskopu Hubble'a...

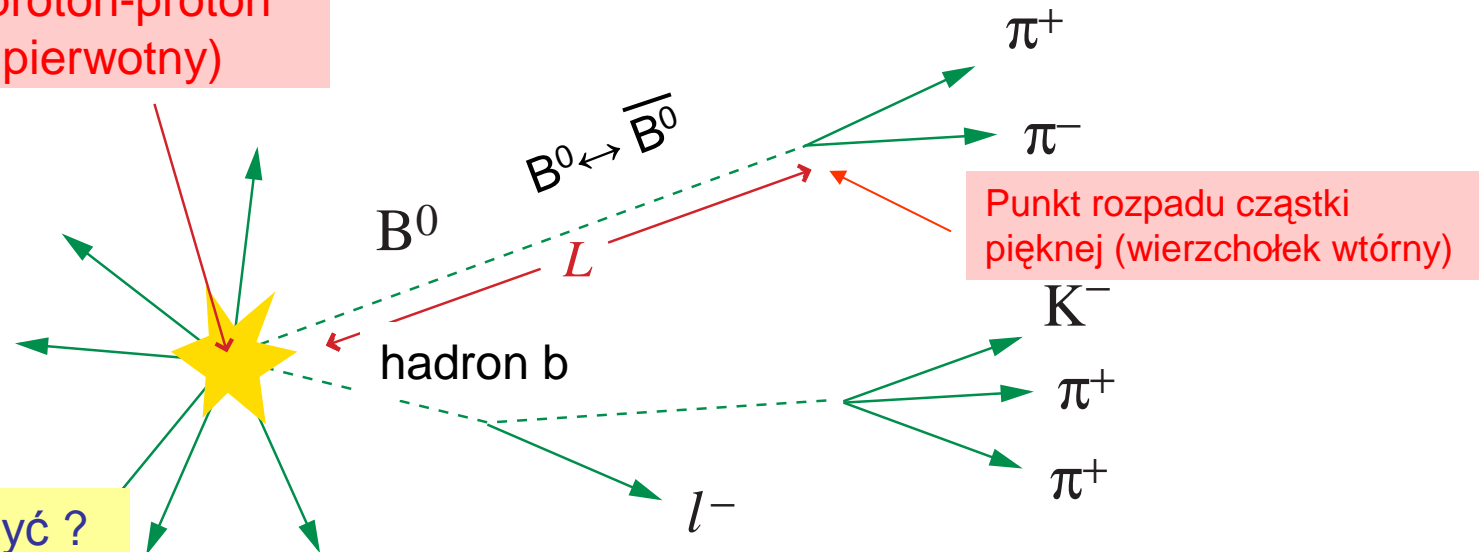
...po pomiarach z teleskopu Hubble'a

Co mierzymy w eksperymencie LHCb ?

Typowy przypadek z mezonem B

oddziaływanie proton-proton
(wierzchołek pierwotny)

Co trzeba zmierzyć ?

- Należy **wybrać** i **zidentyfikować** stan końcowy dla danego rozpadu mezonu B
⇒ potrzebny jest efektywny **układ wyzwania detektora (tryger)** i **identyfikacja cząstek**
- Należy zmierzyć **czas własny** w rozpadzie mezonu B^0 : $t = m_B L / p c$
a więc **długość rozpadu L** (typowo ~ 1 cm w LHCb)
i wyznaczyć **pęd p** z analizy produktów rozpadu B (które mają $\sim 1-100$ GeV).
- Ponieważ mezony B^0 oscylują należy również **oznakować stan B w czasie produkcji**: czy było to B^0 czy $\bar{B}^0$. Można do tego użyć **ładunku leptonu lub kaonu** z rozpadu drugiego hadronu b, bo **b** $\rightarrow c + W^- (\rightarrow l^- + \nu_l)$ a **anty-b** $\rightarrow$ anty-c + $W^+ (\rightarrow l^+ + \nu_l)$

Detektor LHCb jaki jest, każdy widzi

Detektory promieniowania Czerenkowa (RICH1 i 2) do identyfikacji mezonów π i K oraz protonów

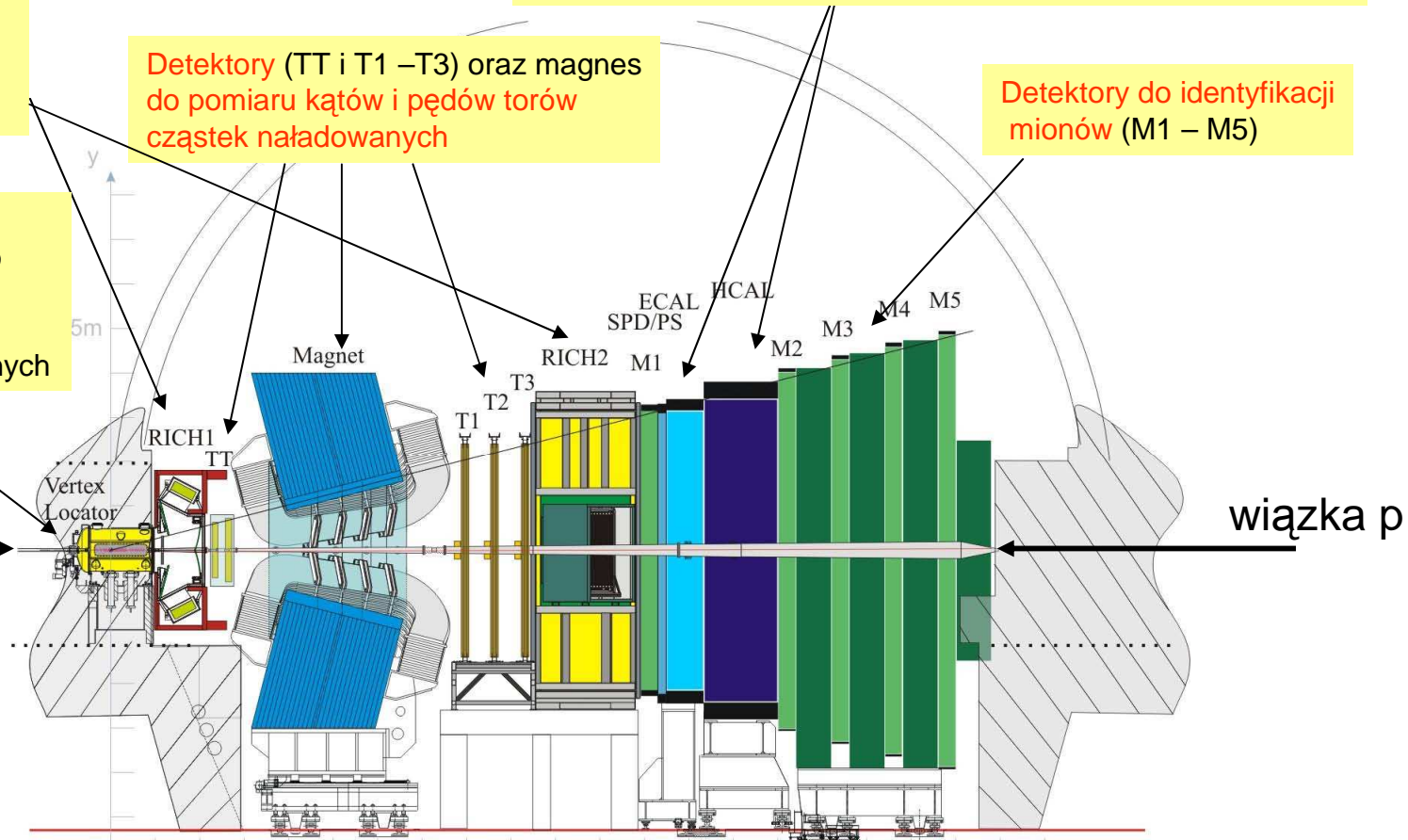
Kalorymetr elektromagnetyczny (ECAL) i hadronowy (HCAL) do identyfikacji elektronów, hadronów i cząstek neutralnych i pomiaru ich energii

Detektory (TT i T1 – T3) oraz magnes do pomiaru kątów i pędów torów cząstek naładowanych

Detektory do identyfikacji mionów (M1 – M5)

Krzemowy detektor wierzchołka (VeLo) do dokładnego pomiaru punktów produkcji i rozpadu cząstek pięknych

wiązka p

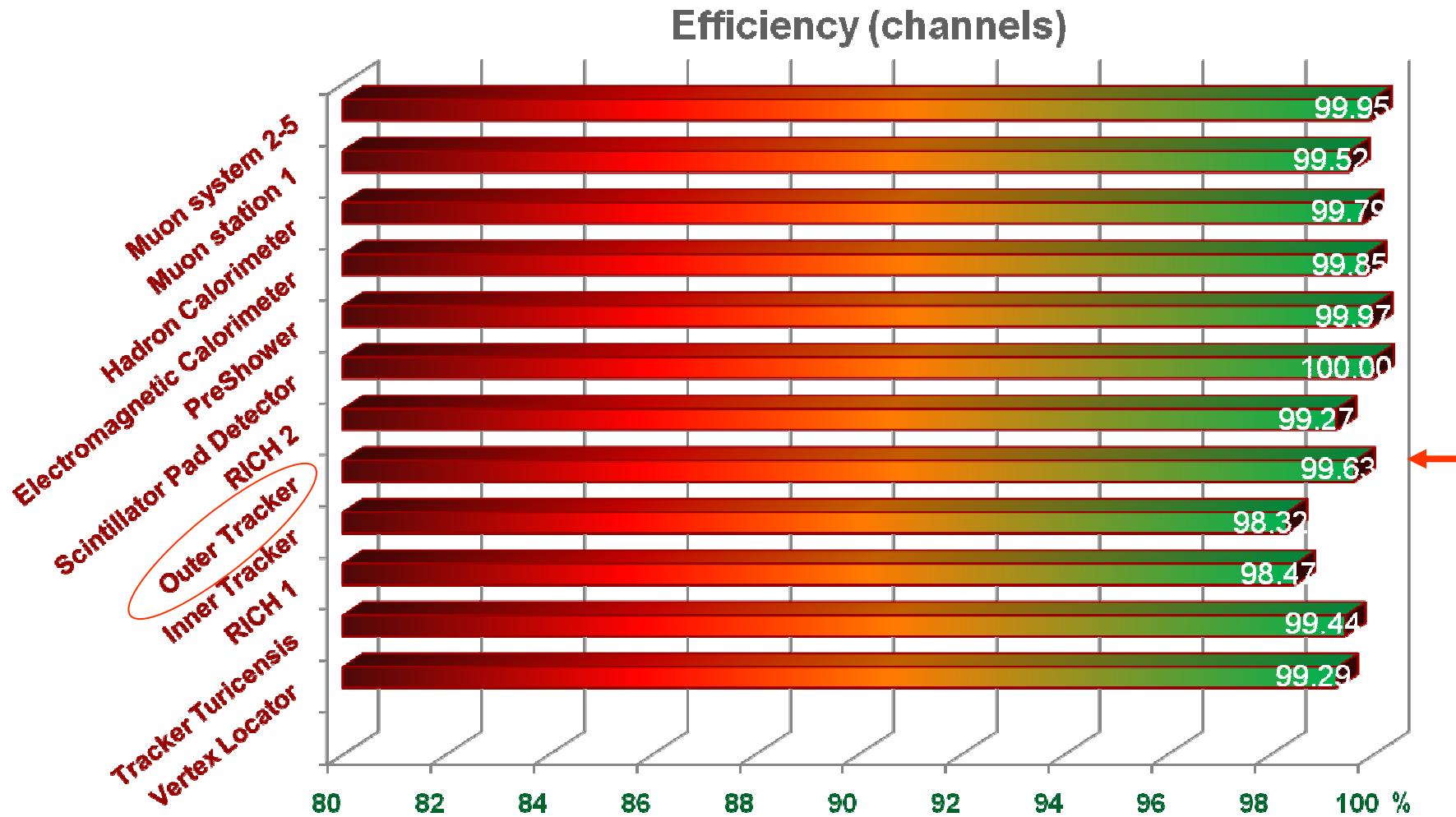

wiązka p

Detektory do rekonstrukcji torów i mierzenia pędów cząstek : **VeLo, TT, T1-T3**

Detektory do identyfikacji cząstek : **RICH-1 i -2, kalorymetry ECAL i HCAL, i Detektor Mionowy**

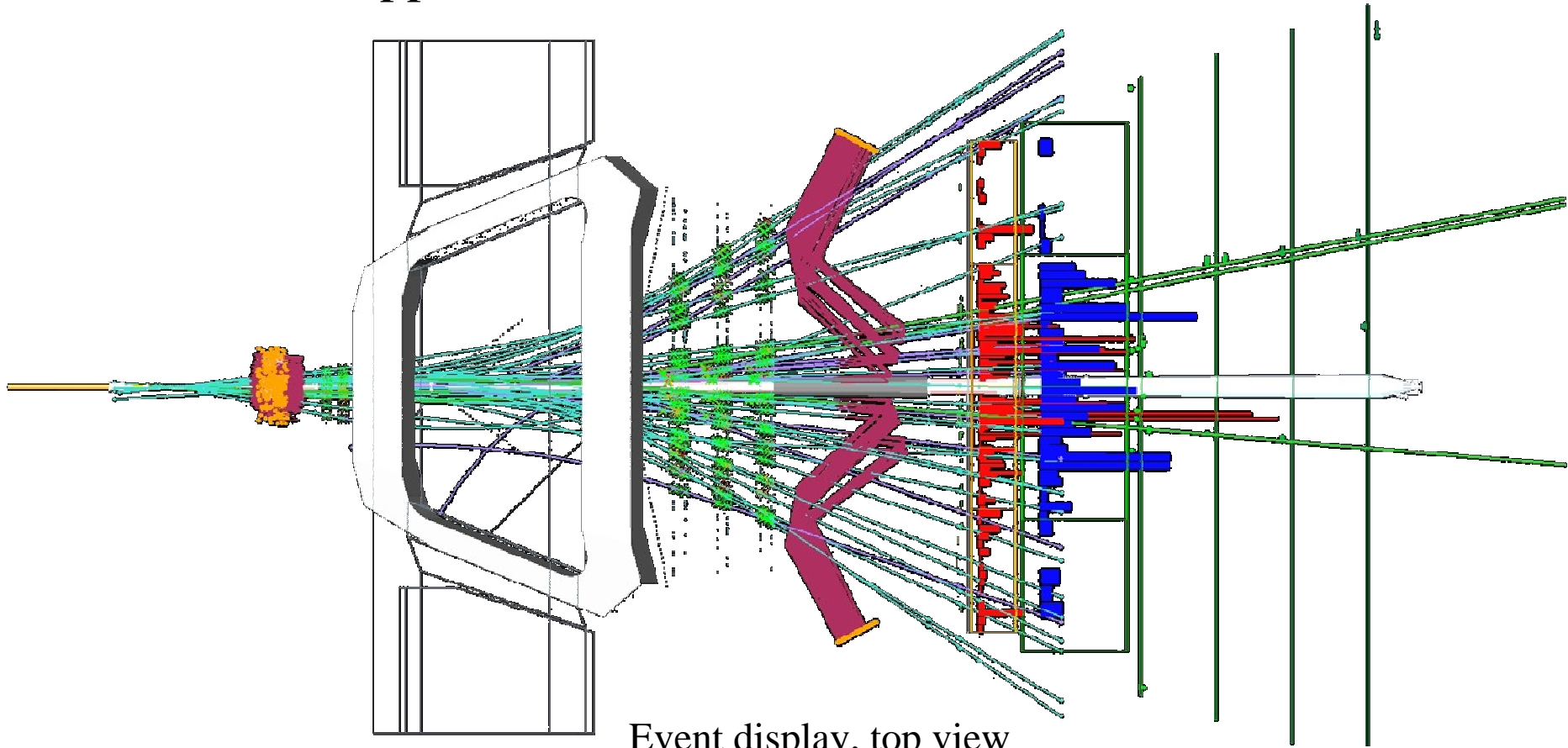
Efektywność pracy detektorów

Pierwszy dzień przy $\sqrt{s} = 7$ TeV

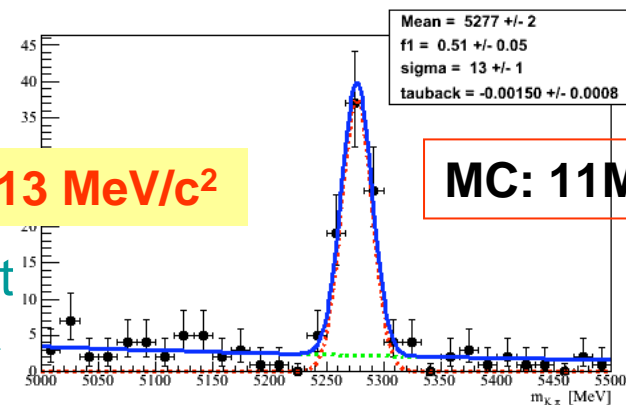
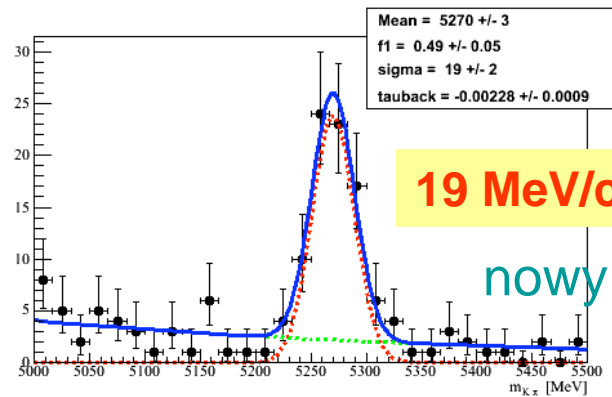
pp collision at 3.5+3.5 TeV, March 30, 2010

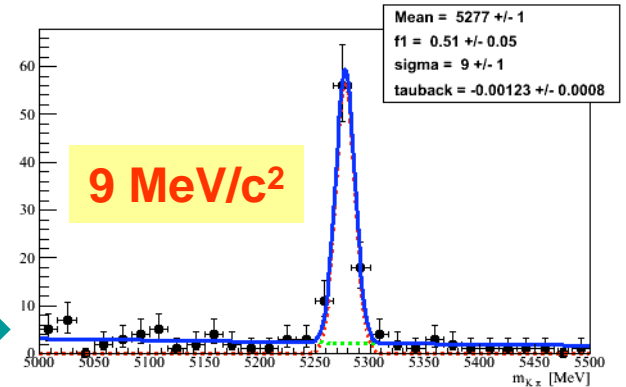
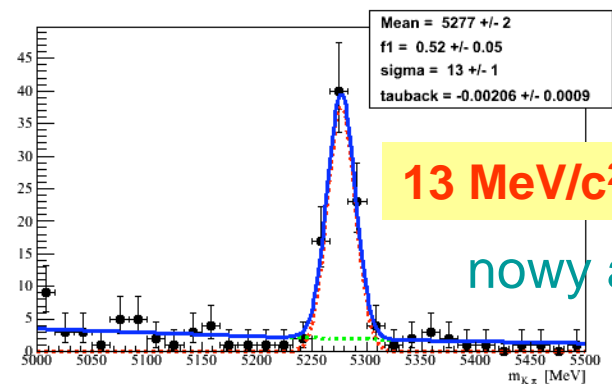
Event display, top view

Zdolność rozdzielcza w masie $B^+ \rightarrow J/\psi K^+$

Zdolności rozdzielcze bliskie oczekiwanym z MC:

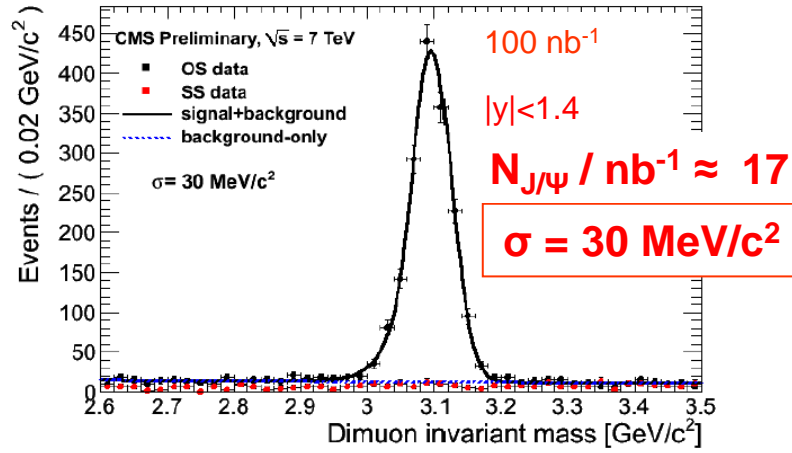

Z ustaloną masą J/ψ

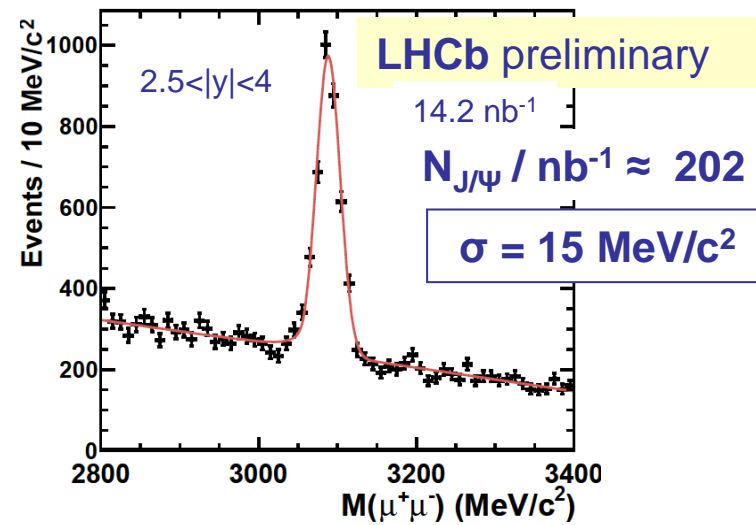
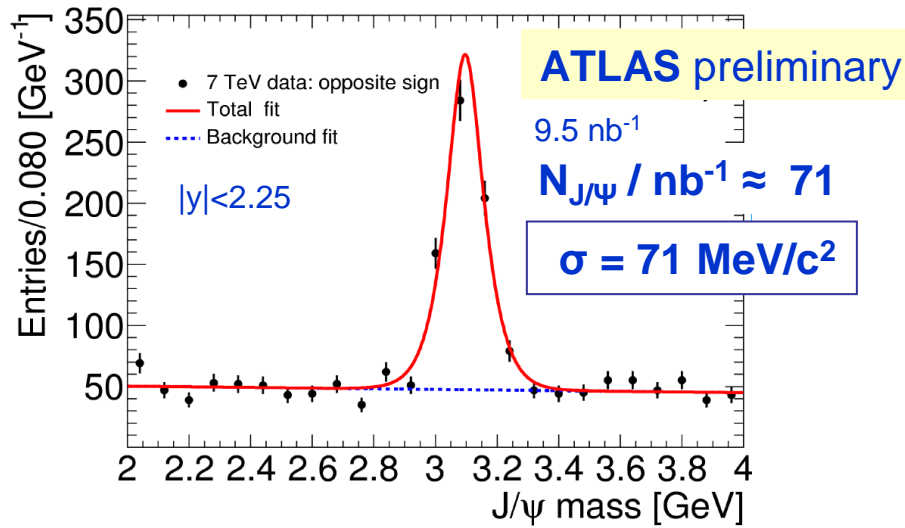
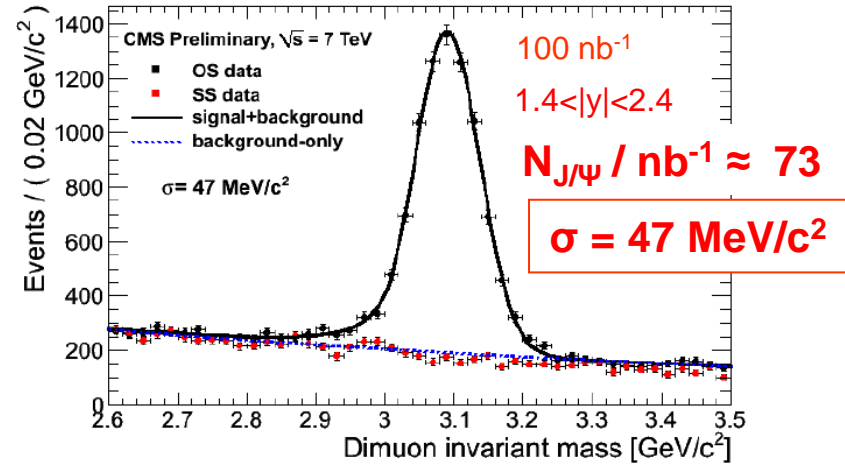

J/ψ w LHC – dane z ICHEP 2010

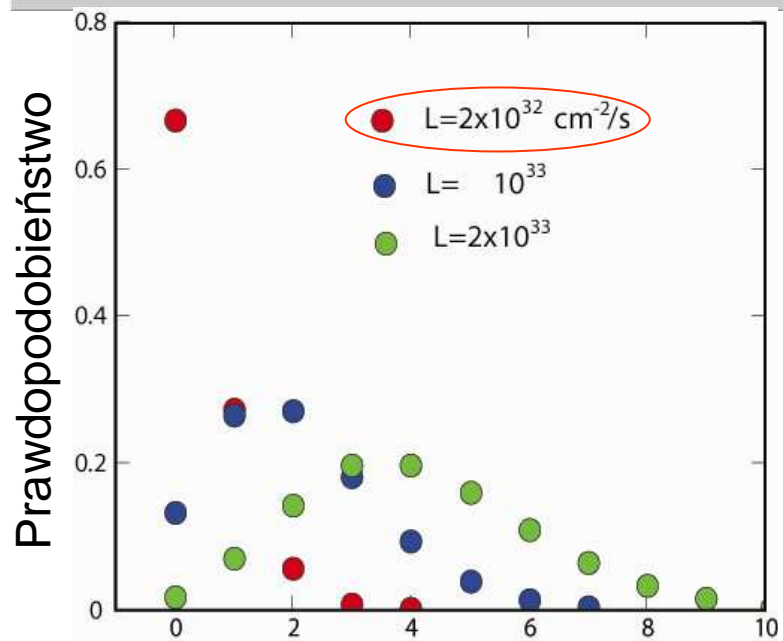
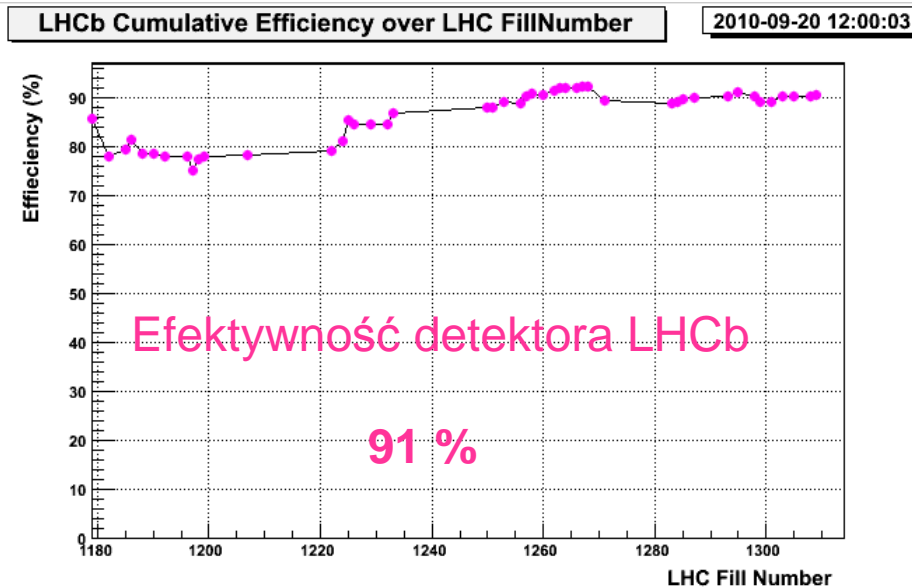
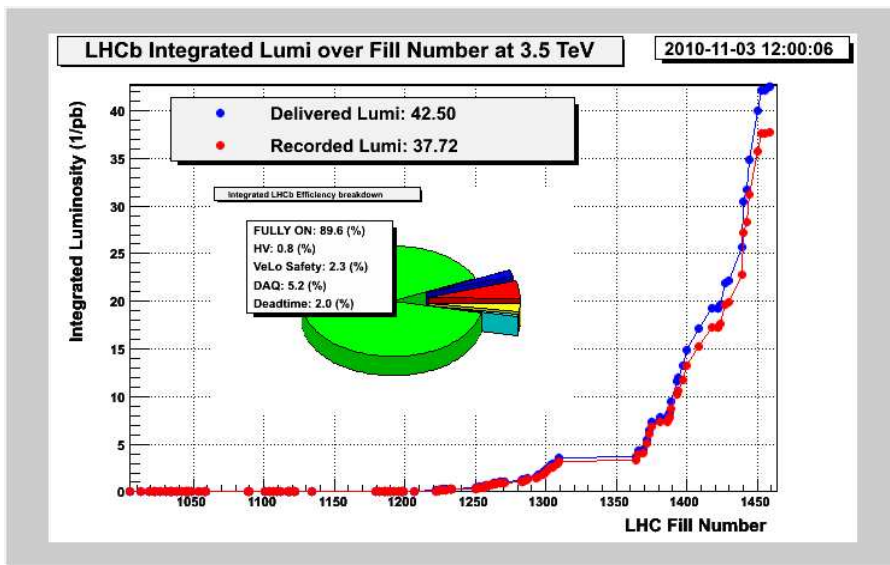
CMS preliminary

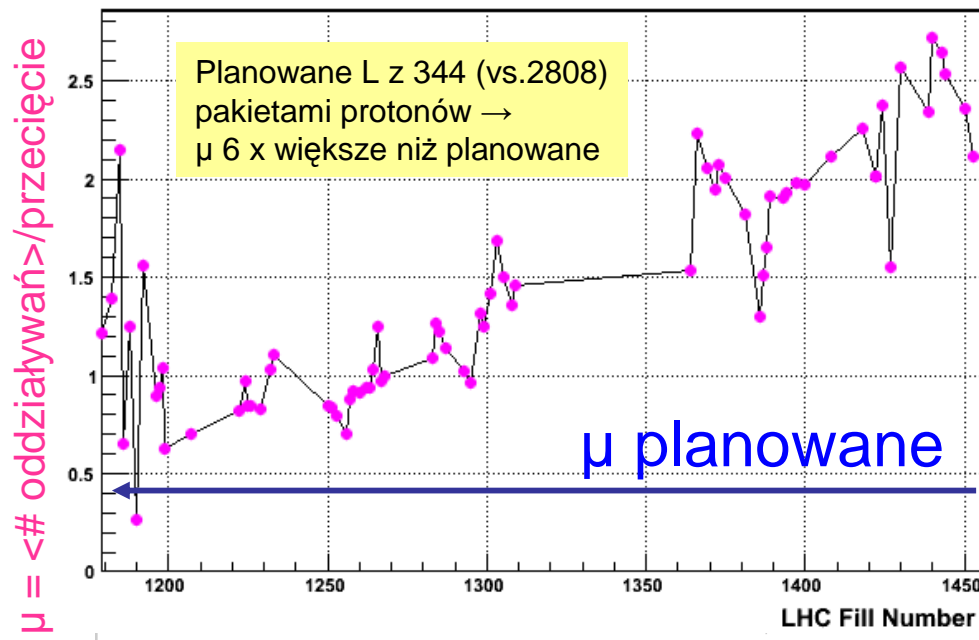
CMS preliminary

Zebrane dane w 2010

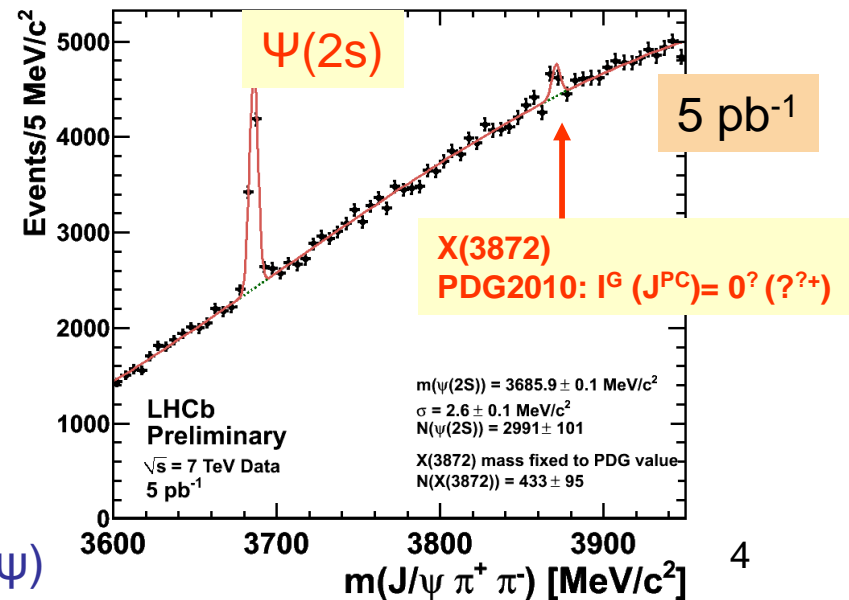
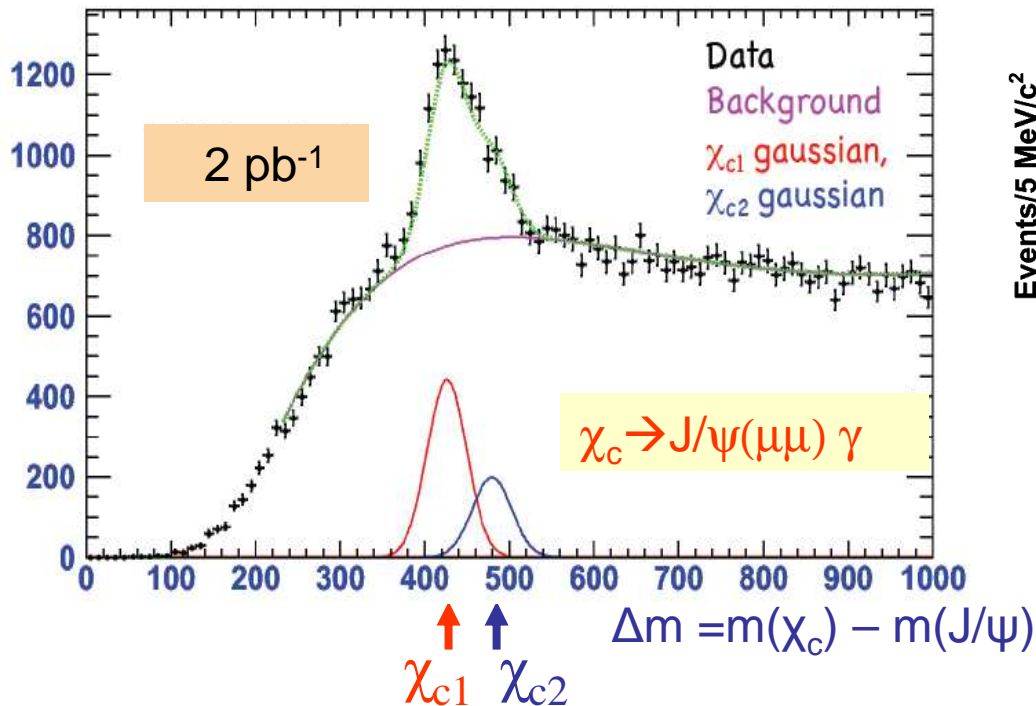
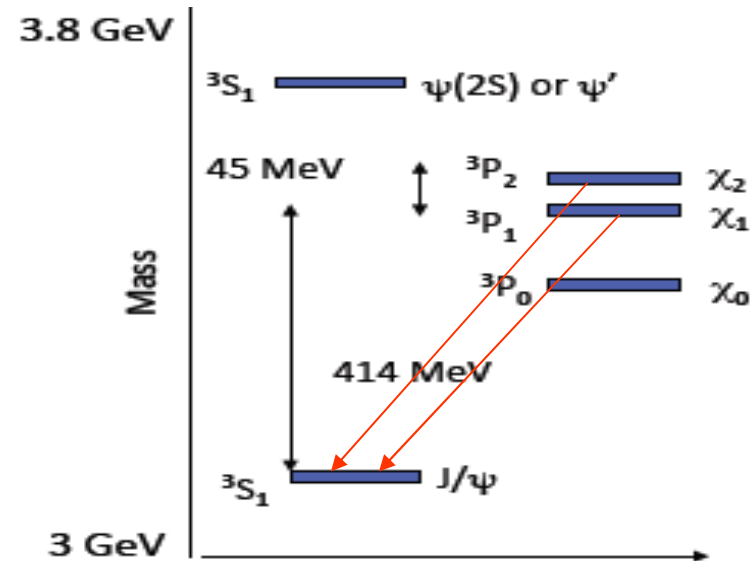
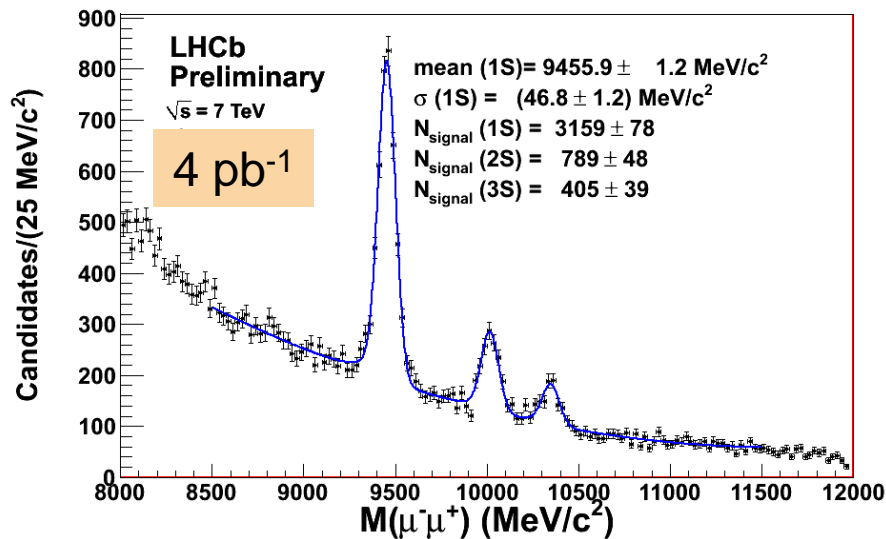
oddziaływań / przecięcie wiązek

MENU DNIA

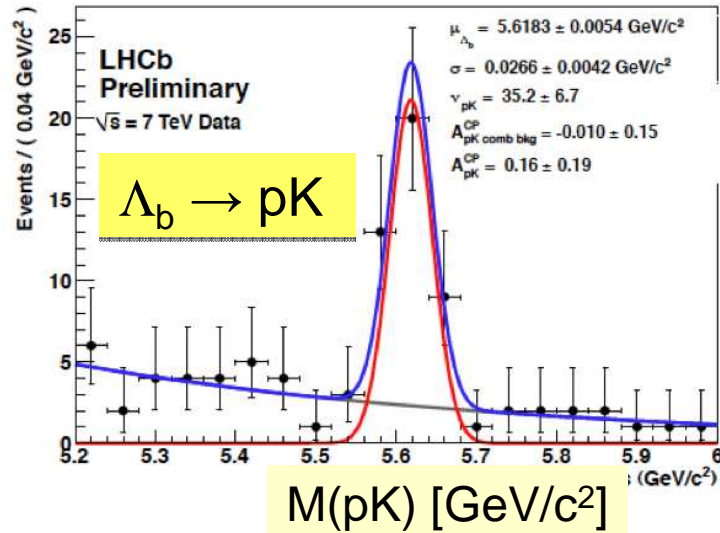
- przystawki
  - cząstki mniej lub bardziej egzotyczne
  - przekrój czynny dla $pp \rightarrow b \text{ anty-}b X$
- danie główne
  - cząstki powabne : mieszanie i łamanie CP
- deser
  - bardzo rzadki rozpad $B_s \rightarrow \mu\mu$

Spektroskopia w LHCb: upsilony, chi, psi, X

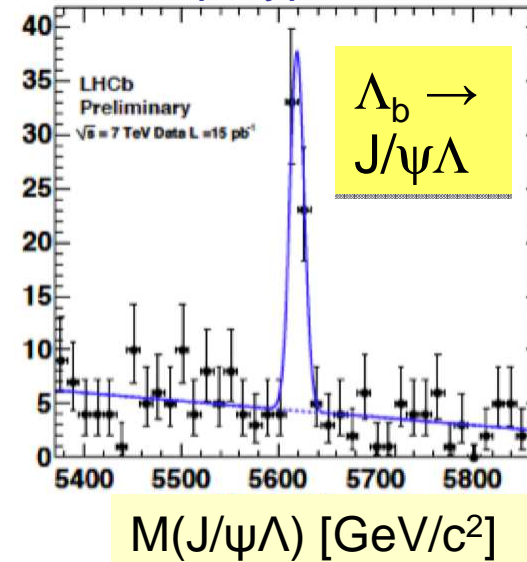
Bariony piękne i powabne: Λ_b^0 (udb) i Λ_c^+ (udc) w LHCb

35 przypadków

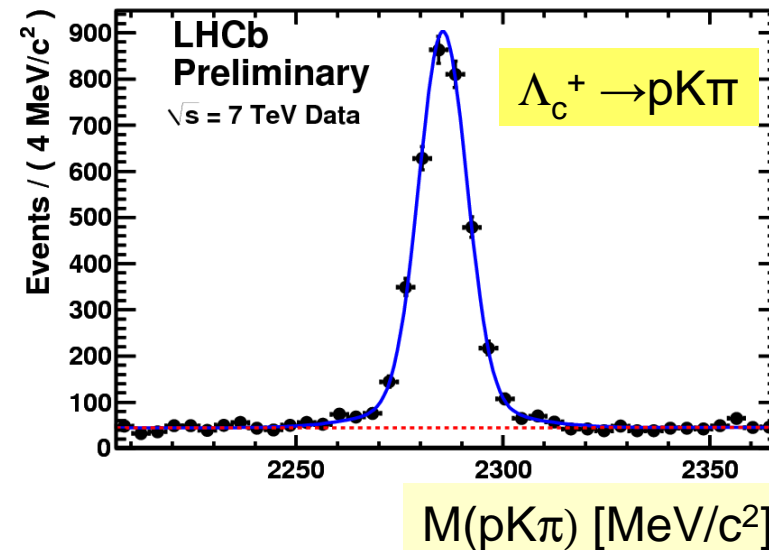
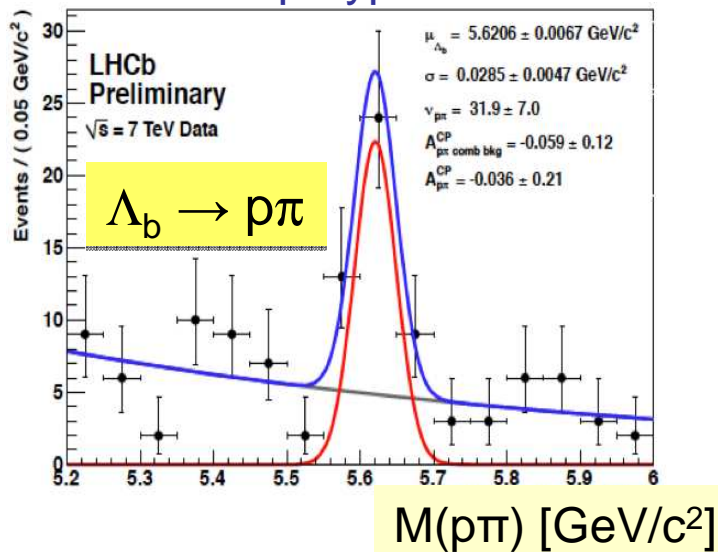

15 pb⁻¹

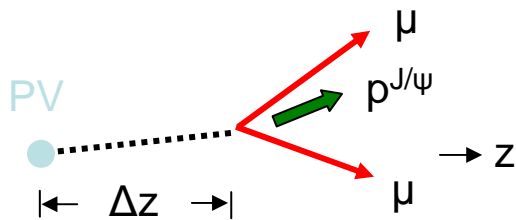
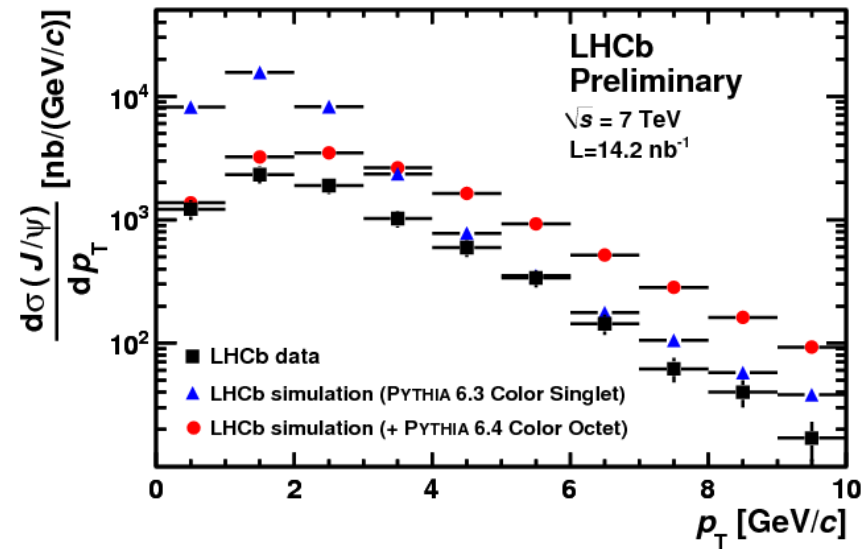
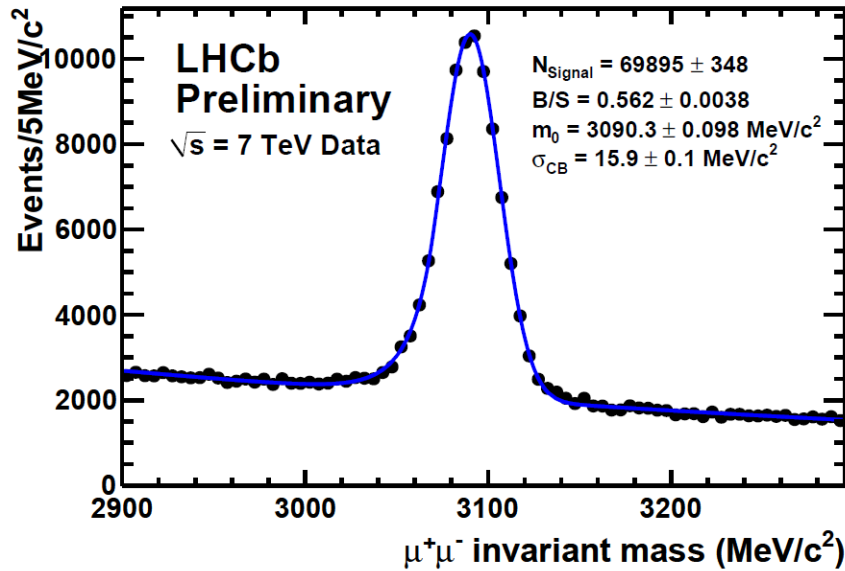
60 przypadków

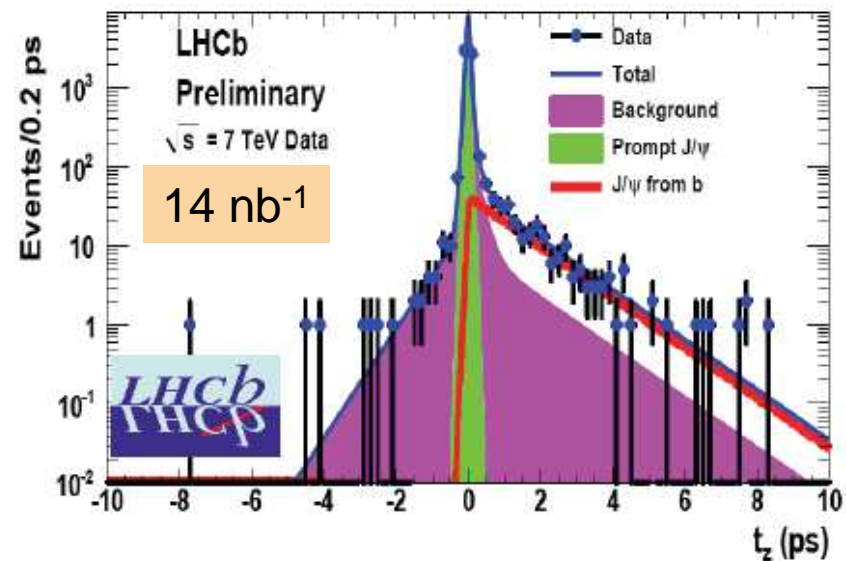
32 przypadki

Inkluzywna produkcja $J/\psi \rightarrow \mu\mu$

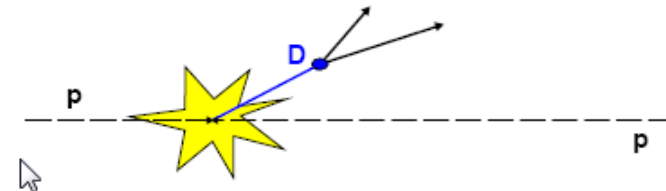
Czas własny: $t_z = \Delta z M(J/\psi)/p_z$
 użyty do rozdzielania produkcji
 bezpośredniej i J/ψ z rozpadów b

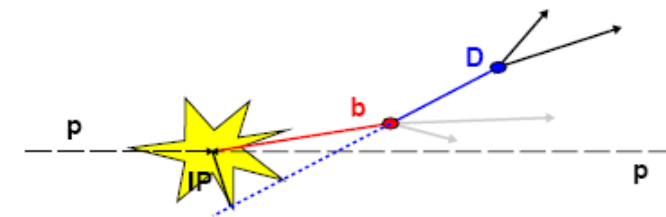

Cząstki powabne i piękne w zderzeniach hadronowych

Bezpośrednia produkcja mezonów D

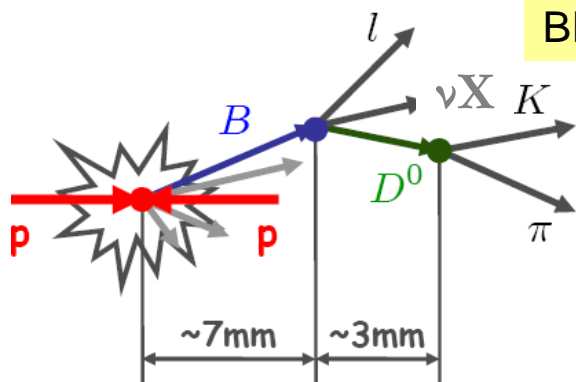

Mezony D z rozpadów cząstek pięknych

Parametr zderzenia (IP) służy do rozdzielenia przekrojów czynnych c i $\bar{c}$ oraz b i $\bar{b}$

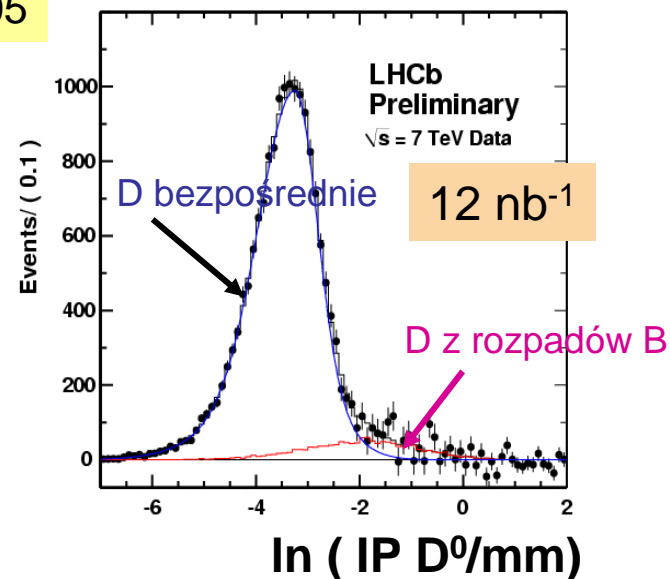
Przekrój czynny $pp \rightarrow bbX$ z $B \rightarrow D^0 \mu X$

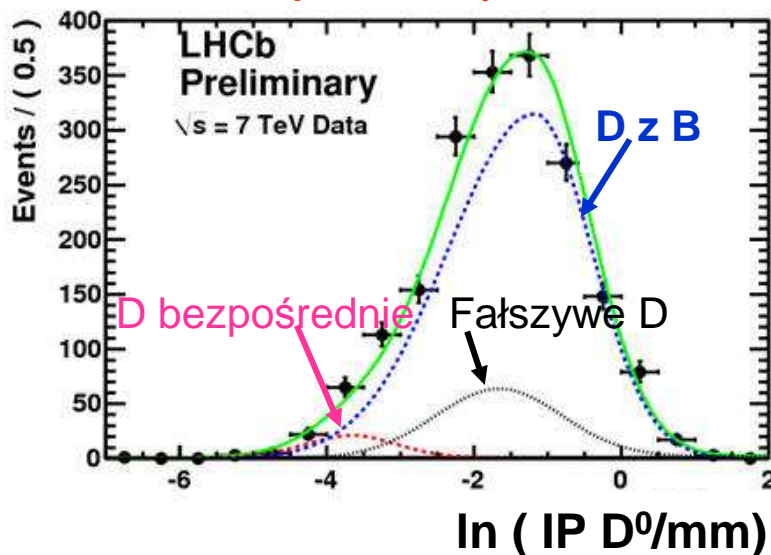
$$\text{BR}(D^0 \rightarrow K^- \pi^+) = 3.89 \pm 0.05$$

$$\text{BR}(b \rightarrow D^0 \mu \nu X) = 6.82 \pm 0.35 \%$$

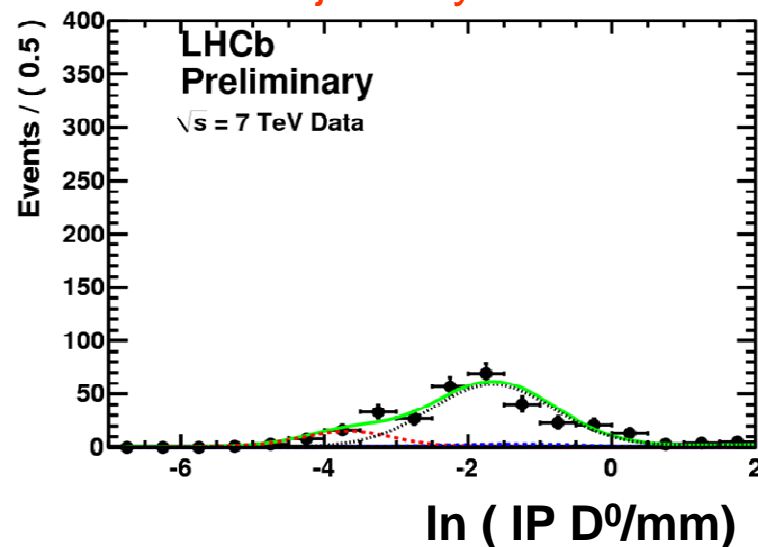
Duże tło od bezpośredniej produkcji D można usunąć przez dołączenie mionu (l) o dobrym znaku: $b \rightarrow cW^- (\rightarrow \mu^-)$ w wierzchołku B

Korelacje z dobrym znakiem

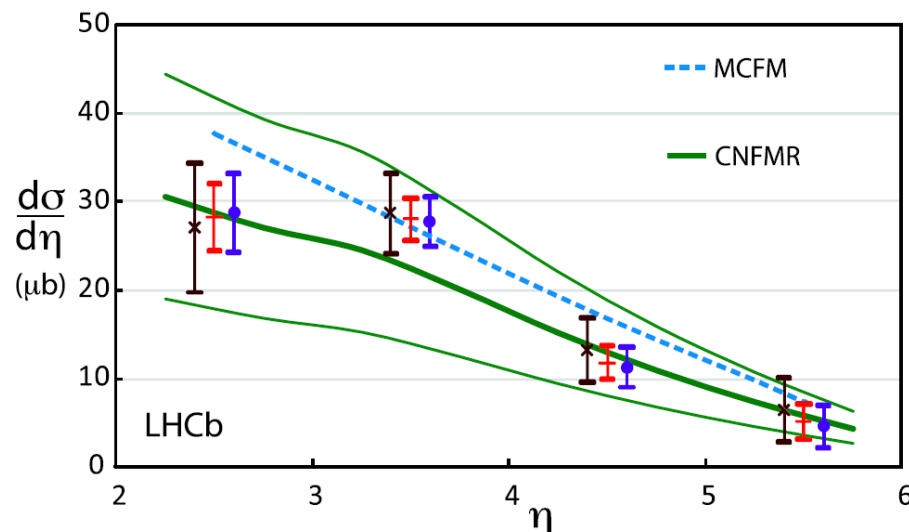

Korelacje z złym znakiem

Przekrój czynny $pp \rightarrow bbX$ z $B \rightarrow D^0 \mu X$

$$\sigma(pp \rightarrow h_b X) = \frac{\text{liczba przypadków } D^0 \mu^- \text{ i } \bar{D}^0 \mu^+}{2 L \epsilon \text{BR}(b \rightarrow D^0 \mu \nu X) \text{BR}(D^0 \rightarrow K^- \pi^+)}$$

Ułamek fragmentacji $b \rightarrow h_b$
z LEP lub Tevatronu.

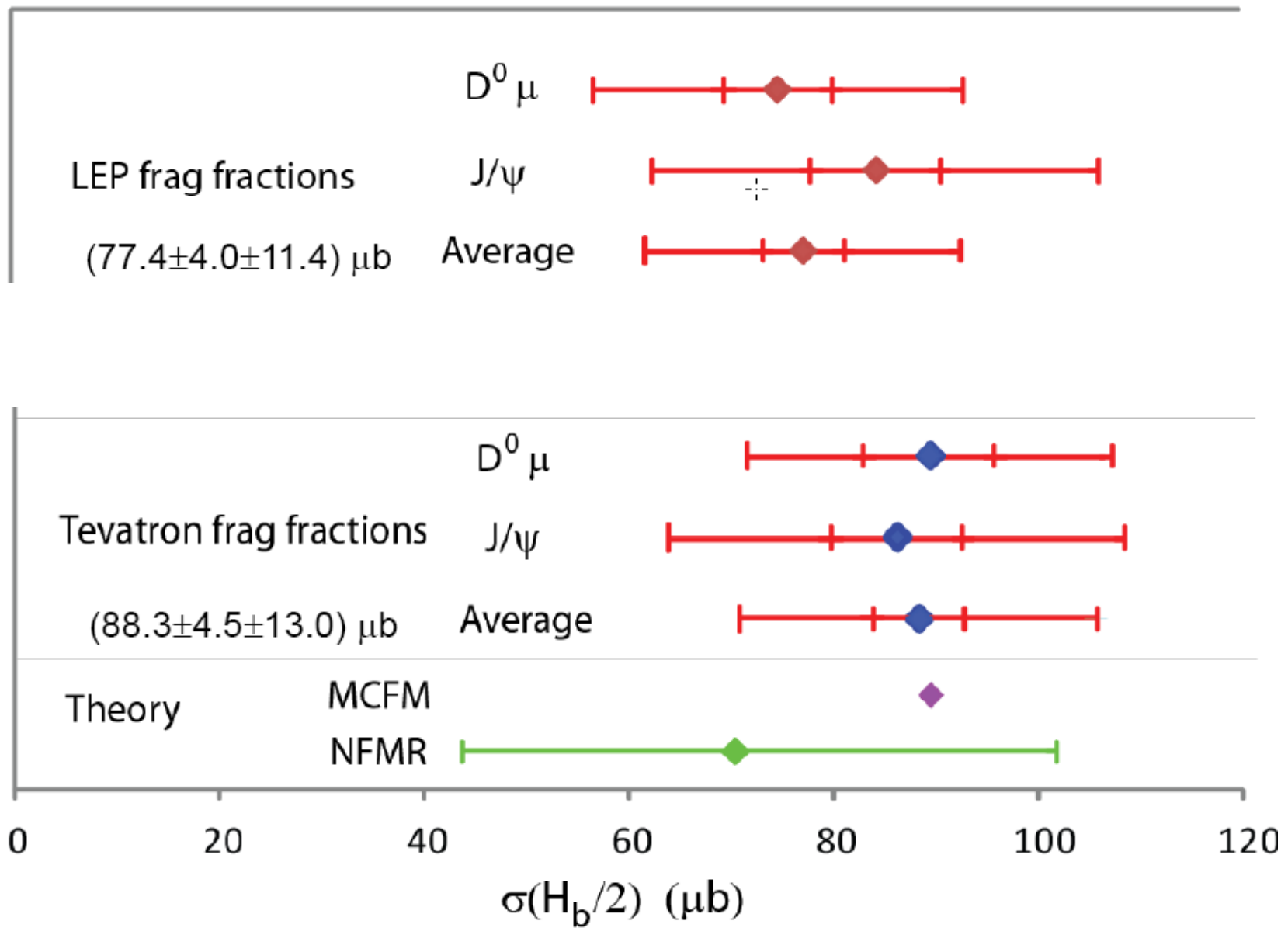
Błąd systematyczny zdominowany
przez błąd wyznaczania świetlności
ok. 10%

$$\sigma(pp \rightarrow H_b X) = 75.3 \pm 5.4 \pm 13.0 \mu\text{b} \text{ dla } 2 < \eta < 6 \quad \sqrt{s} = 7 \text{ TeV}$$

$$\text{Ekstrapolując do } 4\pi \text{ (PYTHIA 6.4): } \sigma(pp \rightarrow bbX) = 284 \pm 20 \pm 49 \mu\text{b}$$

$$\text{Uśredniając z wynikiem dla } b \rightarrow J/\psi X: \sigma(pp \rightarrow bbX) = 292 \pm 15 \pm 43 \mu\text{b}$$

Częstość produkcji kwarków b zgodna z założeniami przy symulacjach w LHCb:
500 μb przy $\sqrt{s} = 14 \text{ TeV} \rightarrow 220 \mu\text{b}$ przy $\sqrt{s} = 7 \text{ TeV}$

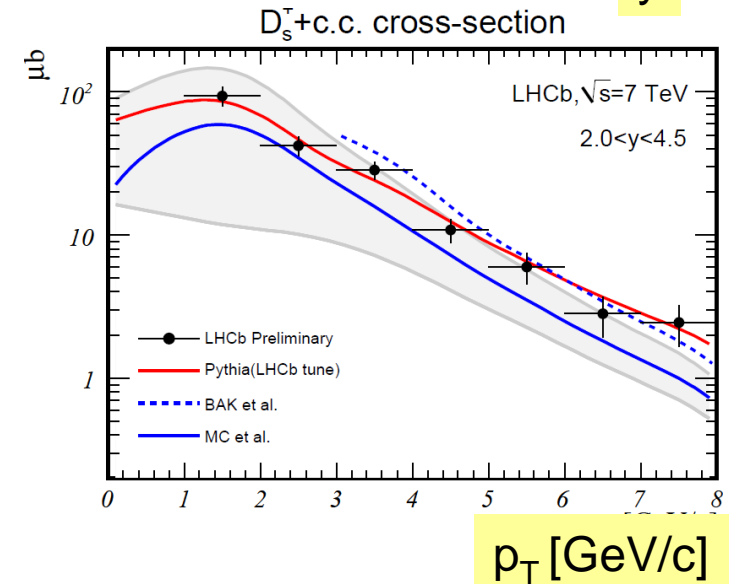
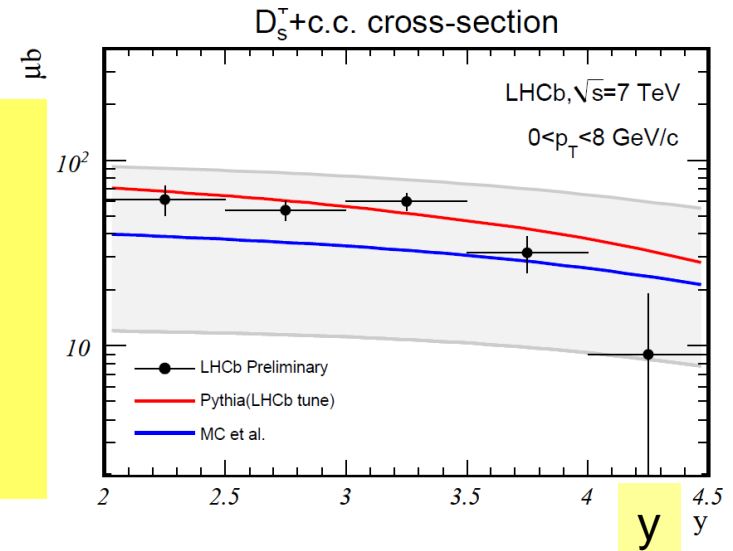
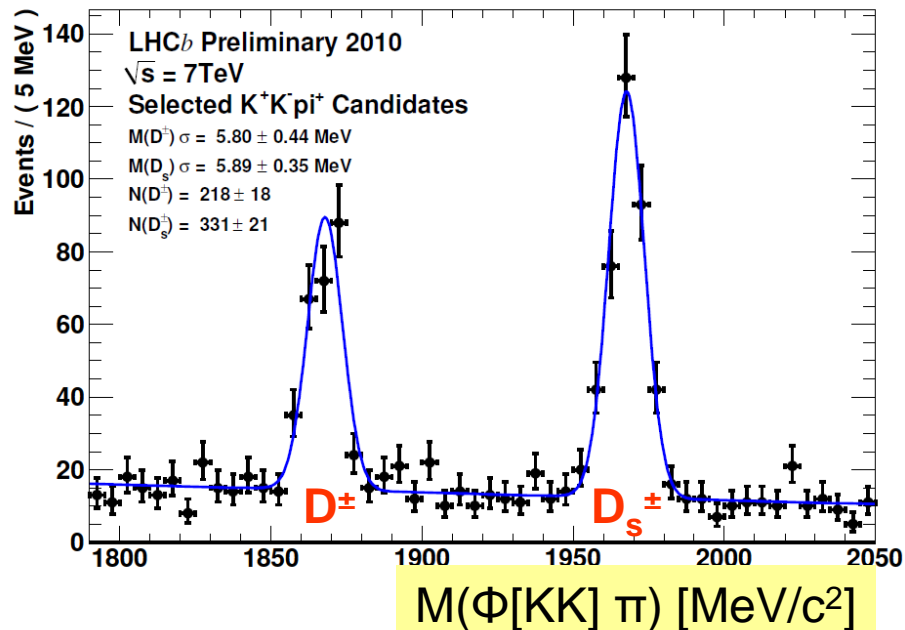

Cząstki (jawnie) powabne

Ekstrapolując do wszystkich p_T i 4π otrzymuje się przy $\sqrt{s} = 7$ TeV:

$$\sigma(pp \rightarrow ccX) \approx 20 \times \sigma(pp \rightarrow bbX)$$

→ bardzo duże statystyki cząstek powabnych w LHCb

Łamanie CP i mieszanie D^0 - $\bar{D}^0$

- D^0 ($\bar{c}u$) – jedyny mezon z kwarków górnych, który się miesza
- Pierwszy pomiar mieszania D^0 - $\bar{D}^0$ w 2007 r. (Belle, BaBar)
- Obserwacja mieszania otwiera drogę do **znacznie bogatszej struktury łamania CP** w cząstkach powabnych
- Łamanie CP w cząstkach powabnych b. małe w MS (10^{-3} - 10^{-8})
→ okazja do poszukiwania NF bez tła MS
- Obecne pomiary mają dokładność $\sim 1\%$ → konieczne zejście do **0.1%**.
Możliwe w LHCb już przy $\Delta L \sim 100 \text{ pb}^{-1}$

Zmienne opisujące mieszanie i łamanie CP

Dwa stany zapachowe:

$$i \frac{\partial}{\partial t} \begin{pmatrix} D^0(t) \\ \bar{D}^0(t) \end{pmatrix} = \left(M - \frac{i}{2} \Gamma \right) \begin{pmatrix} D^0(t) \\ \bar{D}^0(t) \end{pmatrix}$$

Stany masowe (m_1, m_2):

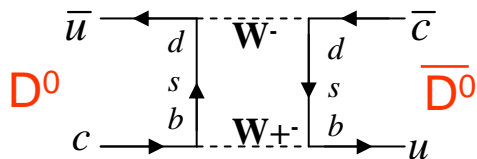
$$|D_{1,2}\rangle = p |D^0\rangle \pm q |\bar{D}^0\rangle$$

Mierzalne parametry x i y opisujące mieszanie :

$$x \equiv \frac{m_1 - m_2}{\Gamma}$$

$$y \equiv \frac{\Gamma_1 - \Gamma_2}{2\Gamma}$$

W MS:

b. małe (tłumione przez GIM i CKM).
Możliwy wkład od NF.

trudne do policzenia

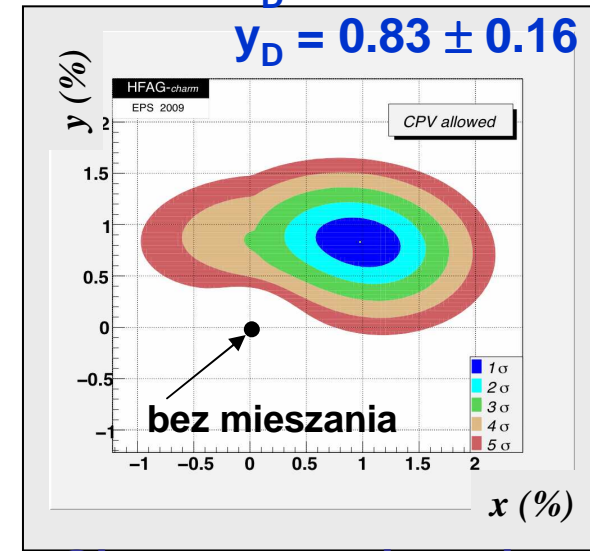
$$x_D, y_D \sim \lambda^2$$

Łamanie CP : $\phi_D = \arg(M_{12} / \Gamma_{12}) \neq 0$ $|q/p| \neq 1$

asymetria CP $\sim x_D \sin 2\phi_D$ a $x_D \sim 1\%$ (oscylacje baaaardzo wolne)

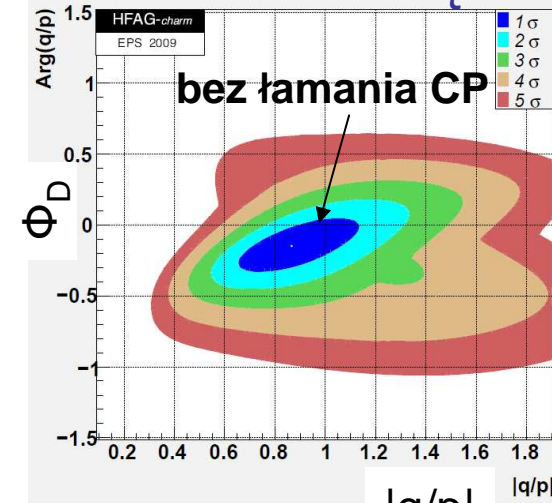
$$x_D = 0.98 \pm 0.25 \%$$

$$y_D = 0.83 \pm 0.16 \%$$

Obecne ograniczenia

na łamanie CP są słabe:

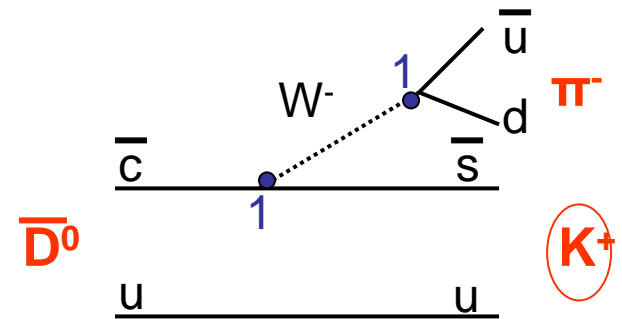
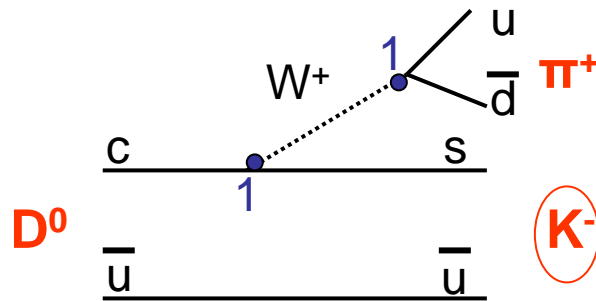
$|q/p|$
23

Dobry i zły znak K oraz CF i DCS

Neutralne mezony D: rozpady faworyzowane przez kąt Cabibbo (**CF**), pojedynczo tłumione (λ) (**SCS**) i podwójnie tłumione (λ^2) (**DCS**)

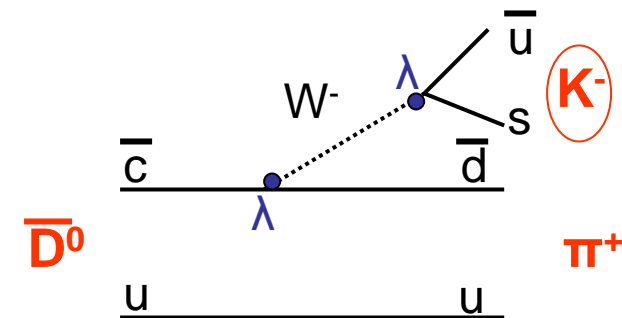
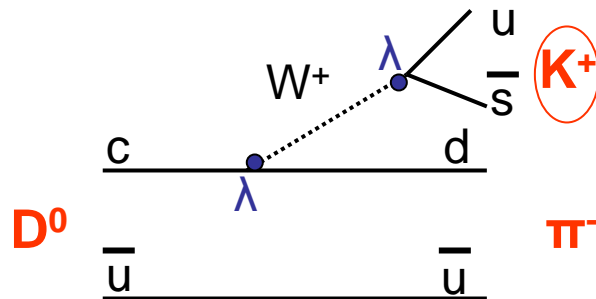
Dobry znak K

CF

Zły znak K

DCS

$$\Gamma_{CF} : \Gamma_{SCS} : \Gamma_{DCS} = 1 : \lambda^2 : \lambda^4 \approx 1 : (1/20) : (1/400)$$

Przy mieszaniu dwa źródła „złego znaku K” :

1. DCS
2. $D^0 \rightarrow \text{anty } D^0 \rightarrow \text{CF}$

Różne pomiary mieszania i łamania CP w rozpadach D

Po obserwacji mieszania w $D^0 - \text{anty}D^0$ następnym krokiem jest znalezienie **łamania CP**.

Dwa rodzaje analizy:

- **zależna od czasu**

(łamanie CP w mieszaniu oraz mieszaniu i interferencji: 10^{-8} w MS)

- **niezależna od czasu**

(bezpośrednie łamanie CP: $10^{-3} - 10^{-4}$ w MS)

- **Stany własne CP**: pomiar y_{CP} z pomiaru stosunku czasów życia dla stanów z różnym CP
- **Rozpady z „złym znakiem K”**: x'^2 i y'^2 z pomiaru czasów życia
- **Rozkłady Dalitza w funkcji czasu** → bezpośredni pomiar x i y
- **Rozpady półleptonowe z „złym znakiem μ ”**: pomiar częstości mieszania x i y . Sama obserwacja rozpadu WS: $D^0 \rightarrow K^{(*)+} l^- \nu$ wskazuje na mieszanie.

W LHCb można użyć **różnych hadronowych stanów końcowych** w rozpadach D.

Łamanie CP w rozpadach dwuciałowych do stanów o różnym CP

Porównanie czasów życia rozpadu $D^0 \rightarrow K^- \pi^+$ (mieszanka $CP= +1$ i $CP= -1$) i rozpadów z $CP= +1$: $D^0 \rightarrow K^- K^+$ ($\pi^- \pi^+$):

$$y_{CP} \equiv \frac{\tau(D^0 \rightarrow K^- \pi^+)}{\tau(D^0 \rightarrow K^- K^+, \pi^- \pi^+)} - 1 = y \cos \phi - \frac{1}{2} A_m x \sin \phi \rightarrow y \text{ dla zachowania CP}$$

$$\left| \frac{q}{p} \right|^2 = 1 + A_m$$

$$\text{PDG2010: } y_{CP} = (1.107 \pm 0.217) \%$$

Można użyć **znakowanych i nieznakowanych** D^0 .

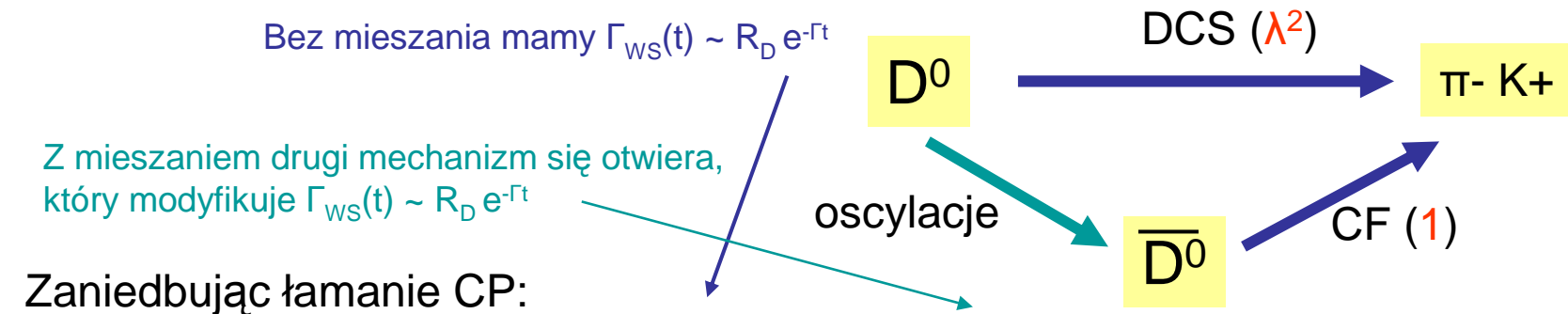
Znakowane pomiary pozwalają zmierzyć **asymetrię CP**:

$$A_{\Gamma} \equiv \frac{\tau(\bar{D}^0 \rightarrow K^- K^+) - \tau(D^0 \rightarrow K^- K^+)}{\tau(\bar{D}^0 \rightarrow K^- K^+) + \tau(D^0 \rightarrow K^- K^+)} = \frac{1}{2} A_m y \cos \phi - x \sin \phi$$

$$\text{PDG2010: } A_{\Gamma} = (1.4 \pm 2.7) 10^{-3}$$

Łamanie CP w rozpadach dwuciałowych do stanów z „złym znakiem” $K\pi$

Dwie możliwości rozpadu D^0 do stanu z „złym znakiem” $\pi^- K^+$

$$\Gamma(t; D^0 \rightarrow \pi^- K^+) \sim e^{-\Gamma t} \left[R_D + \sqrt{R_D} y' \Gamma t + \frac{1}{4} (y'^2 + x'^2) (\Gamma t)^2 \right]$$

$$R_D \equiv \frac{\Gamma(DCS)}{\Gamma(CF)}$$

DCS   interferencja DCS i oscylacji   oscylacje

$$x' \equiv x \cos \delta + y \sin \delta$$

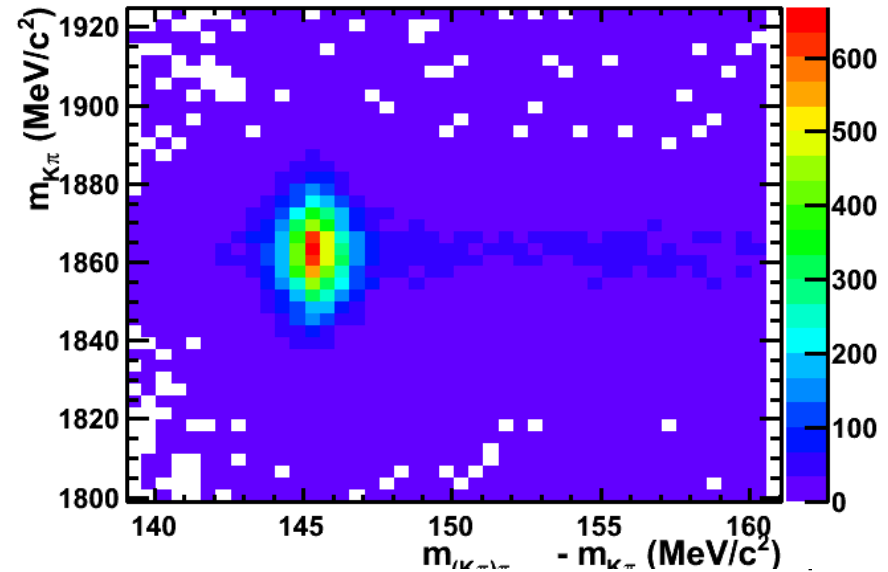
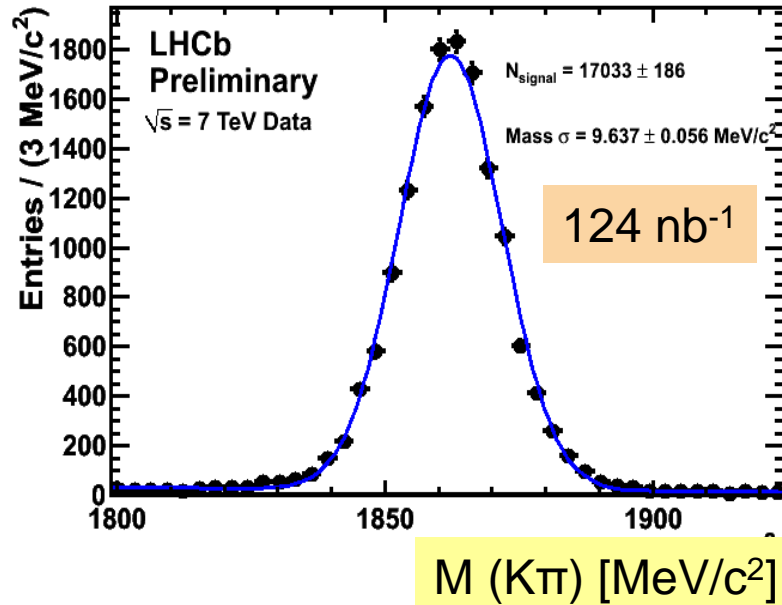
$$y' \equiv -x \sin \delta + y \cos \delta$$

Dla łamania CP mamy taki sam wzór, ale różne współczynniki $R_D^\pm, x'_\pm, y'_\pm$ dla rozpadów $D^0 (+)$ i $\text{anty}D^0 (-)$.

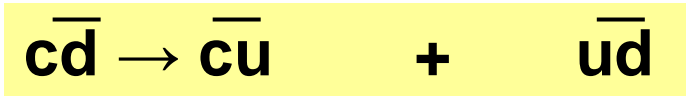
Dla rozpadów wielociałowych (np. $D^0 \rightarrow K^+ \pi^- \pi^0$) można dopasowywać ten wzór dla różnych położeń na wykresie Dalitza.

Rozpad $D^0 \rightarrow K^- \pi^+$ (CF)

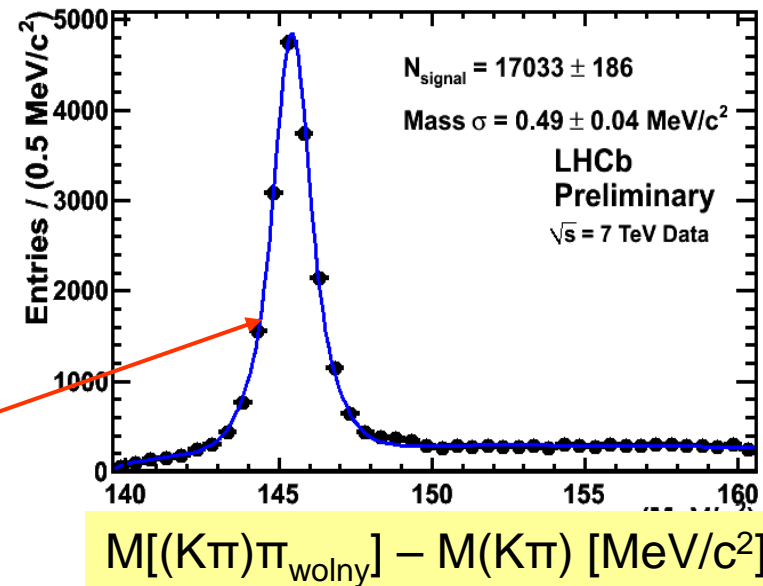
Dla 37 pb^{-1} oczekujemy ok. $2 \cdot 10^6$ przypadków $D^0 \rightarrow K^- \pi^+ \rightarrow \sigma_{\text{stat.}} \approx 0.002 - 0.003$

Znakowanie D^{*+} konieczne dla wielu pomiarów łamania CP:

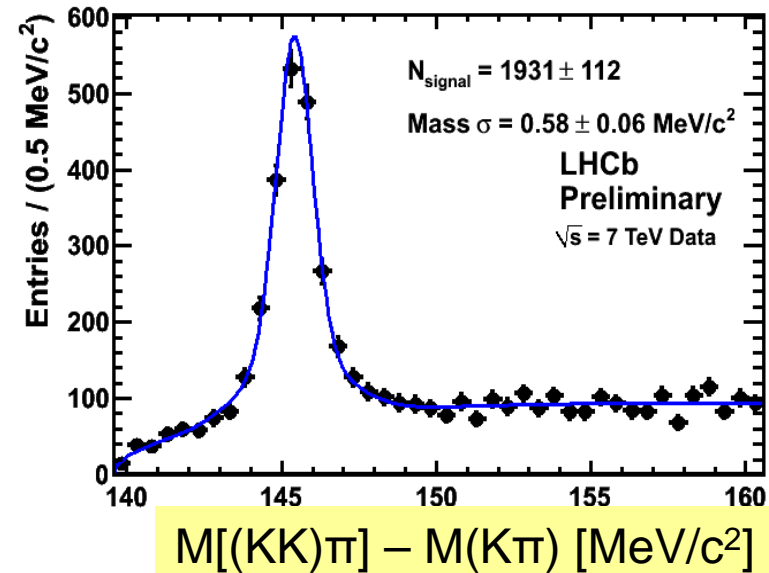
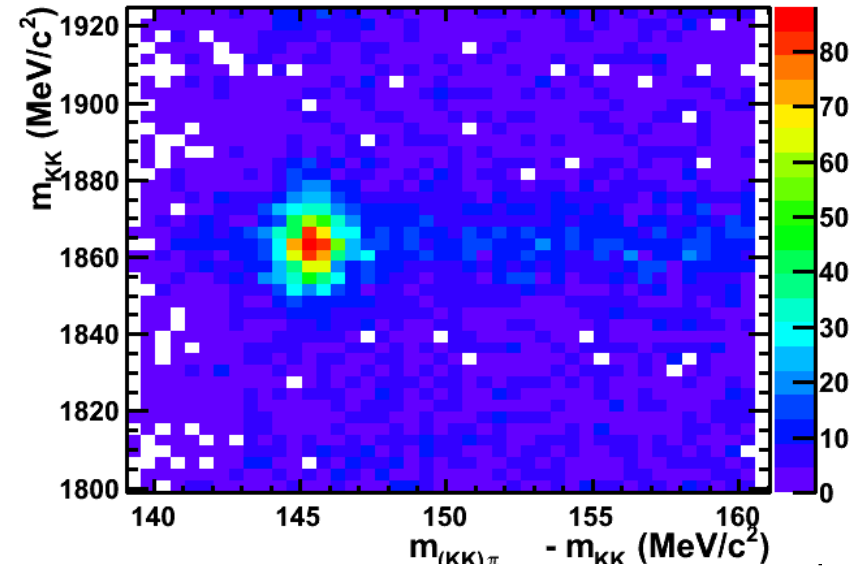
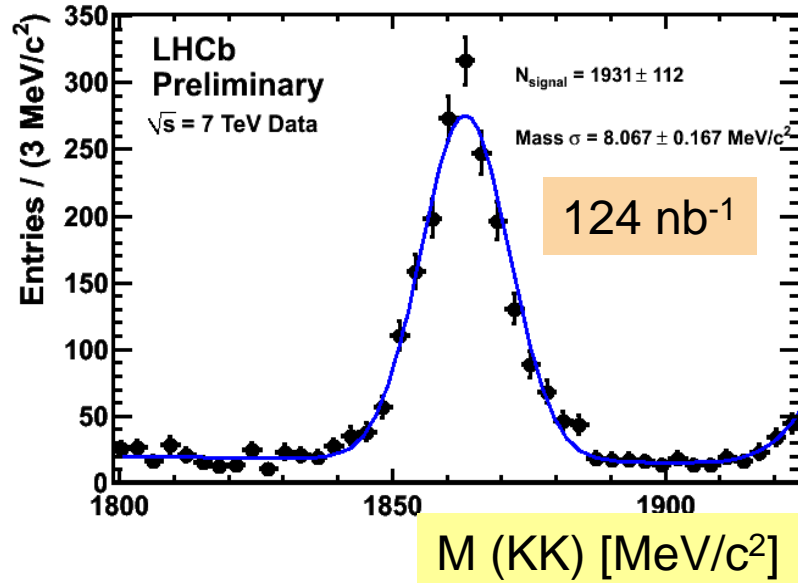

$$m_{D^{*(2010)+}} - m_{D^0} = 145 \text{ MeV}/c^2$$

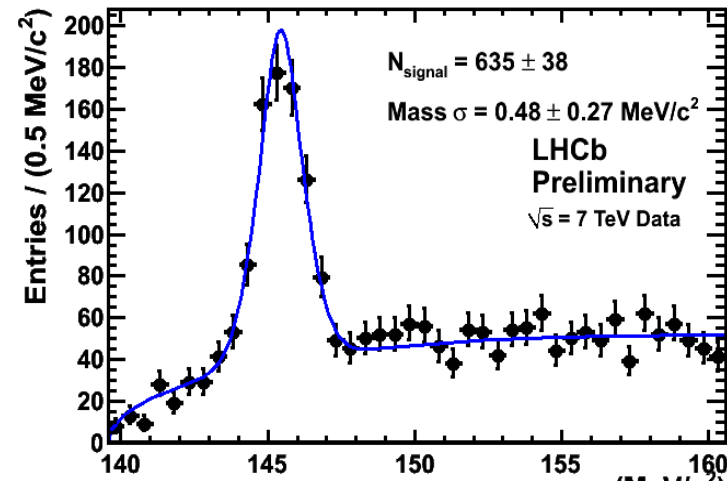
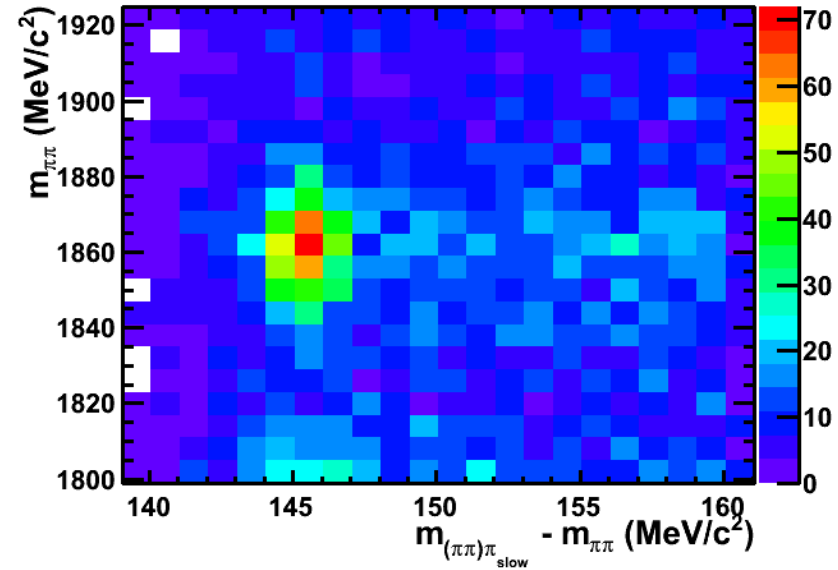
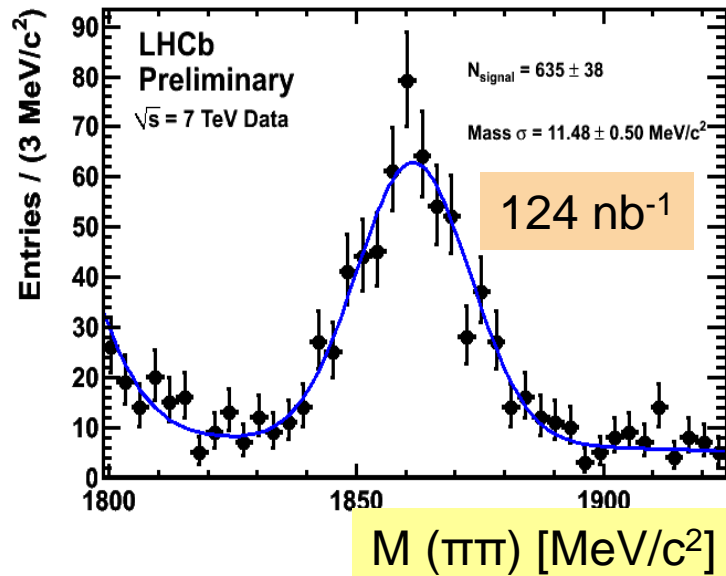

Rozpad $D^0 \rightarrow K^- K^+$ (SCS)

Dla 37 pb^{-1} oczekujemy ok. $2.5 \cdot 10^5$ przypadków $D^0 \rightarrow K^- K^+$

Rozpad $D^0 \rightarrow \pi^- \pi^+$ (SCS)

$M[(\pi\pi)\pi_{\text{wolny}}] - M(\pi\pi)$ [MeV/c²]

Rozpady wielociałowe $D^+ \rightarrow K^+ K^- \pi^+$ (SCS)

Rozpady wielociałowe zawierają **więcej informacji dynamicznych** niż tylko Γ .
 W najprostszym przypadku można porównać **wykresy Dalitza** dla cząstki i antycząstki.

Na przykład poszukiwanie **łamania CP wprost** w rozpadzie $D^+ \rightarrow K^+ K^- \pi^+$ z kanałami kontrolnymi:
 $D_s^+ \rightarrow K^+ K^- \pi^+$ i $D^+ \rightarrow K^- \pi^+ \pi^+$

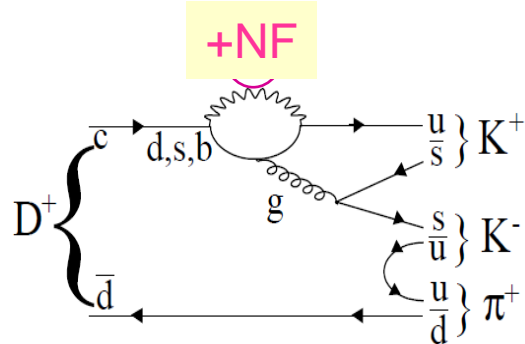
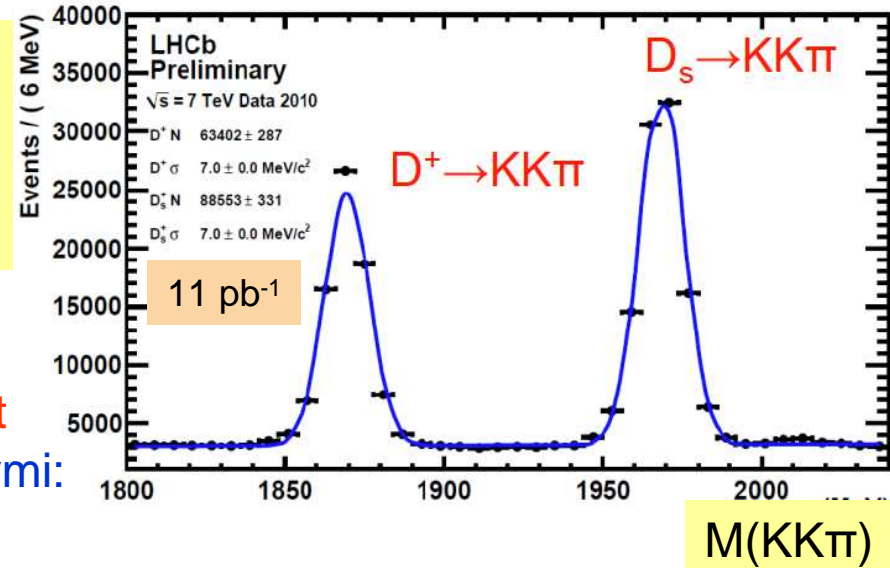
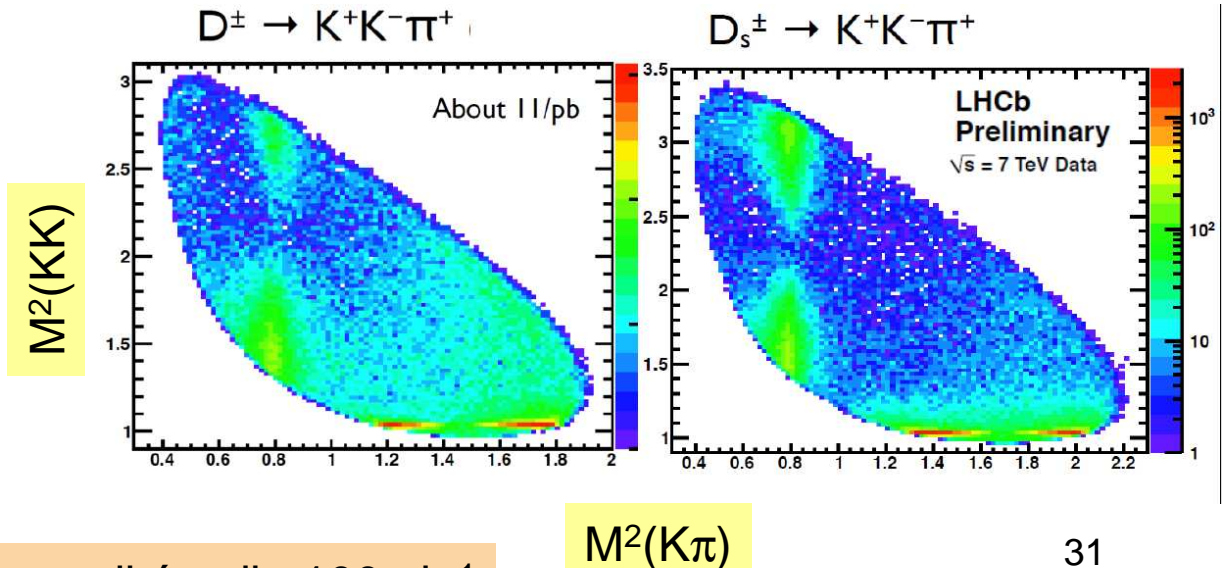

Diagram pingwinowy stwarza możliwość wkładu od **NF**.

Oczekujemy kilku milionów przypadków dla 100 pb^{-1}

Bardzo rzadki rozpad $B_s \rightarrow \mu\mu$

Bardzo rzadkie rozpady w MS:

$$BR(B_s^0 \rightarrow \mu^+\mu^-) = (3.35 \pm 0.32) \cdot 10^{-9}$$

$$BR(B_d^0 \rightarrow \mu^+\mu^-) = (1.03 \pm 0.09) \cdot 10^{-10}$$

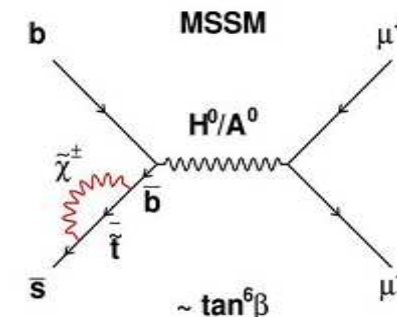
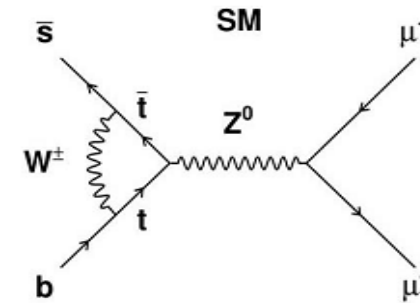
Ale czułe na NF,
w szczególności na nowe cząstki skalarne,
w MSSM: $BR \propto \tan^6\beta / M_A^4$

Dla **przewidywań MS** LHCb oczekuje
10 przypadków sygnału dla 1 fb^{-1} .

Obecne ograniczenia:

$$BR(B_s^0 \rightarrow \mu^+\mu^-) < 4.3 \cdot 10^{-8} \quad , \quad BR(B_d^0 \rightarrow \mu^+\mu^-) < 7.9 \cdot 10^{-9} \quad (95\%CL) \quad \mathbf{CDF}$$

$$BR(B_s^0 \rightarrow \mu^+\mu^-) < 5.1 \cdot 10^{-8} \quad (95\%CL) \quad \mathbf{D0}$$

Bardzo rzadki rozpad $B_s \rightarrow \mu\mu$ w LHCb: metoda

Metoda LHCb podobna do Tevatronu: luźna preselekcja (zoptymalizowana aby uzyskać podobne efektywności dla sygnału i kanałów kontrolnych: $B_{(s)} \rightarrow h^+h^-$, $B^+ \rightarrow J/\psi K^+$, $B \rightarrow J/\psi K^*$), a następnie konstrukcja **globalnej funkcji wiarygodności**.

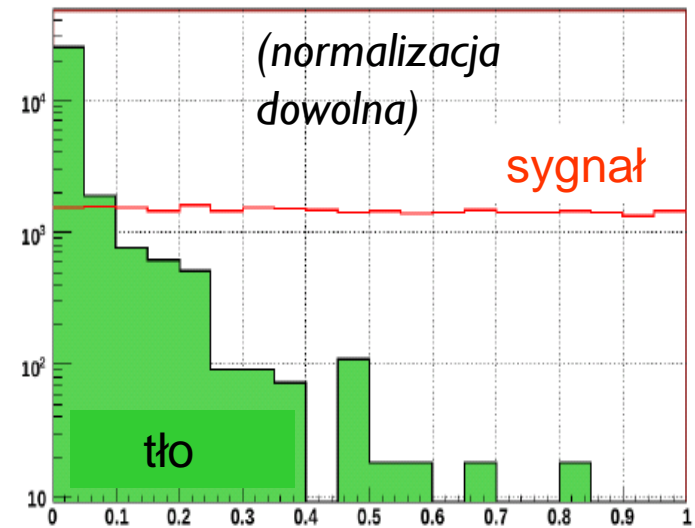
Każdemu przypadkowi przypisujemy prawdopodobieństwo, że pochodzi z sygnału lub tła.

Globalna funkcja wiarygodności w trójwymiarowej przestrzeni zbudowana z:

- ‘Wiarygodności **geometrycznej**’ GL (**topologia i czas życia**)
- Wiarygodności **masy niezmienniczej**
- Wiarygodności **identyfikacji cząstki (μ)**

Z obserwacji przypadków można wyznaczyć granicę lub zmierzyć BR przez porównanie z znanym kanałem kontrolnym, np. $B^+ \rightarrow J/\psi K^+$

(Sygnał skalibrowany na kanale kontrolnym; tło z przypadków $M_{\mu\mu}$ poza M_{B_s})

GL

$B_s \rightarrow \mu\mu$ w LHCb: normalizacja

$$\text{BR} = \text{BR}_{\text{cal}} \times \frac{\epsilon_{\text{cal}}^{\text{REC}} \epsilon_{\text{cal}}^{\text{SEL|REC}} \epsilon_{\text{cal}}^{\text{TRIG|SEL}}}{\epsilon_{\text{sig}}^{\text{REC}} \epsilon_{\text{sig}}^{\text{SEL|REC}} \epsilon_{\text{sig}}^{\text{TRIG|SEL}}} \times \left(\frac{f_{\text{cal}}}{f_{B_s^0}} \right) \times \frac{N_{B_s^0 \rightarrow \mu^+ \mu^-}}{N_{\text{cal}}}$$

Główne źródło niepewności $\approx 13\%$

- Kanaly do normalizacji :

- $B^+ \rightarrow J/\psi K^+$

- $B^0 \rightarrow J/\psi K^*$

- $B^0 \rightarrow K^- \pi^+$

Lepiej znane BR_{cal} ale zawierają błąd na f_d/f_s

- $B_s \rightarrow J/\psi \Phi$

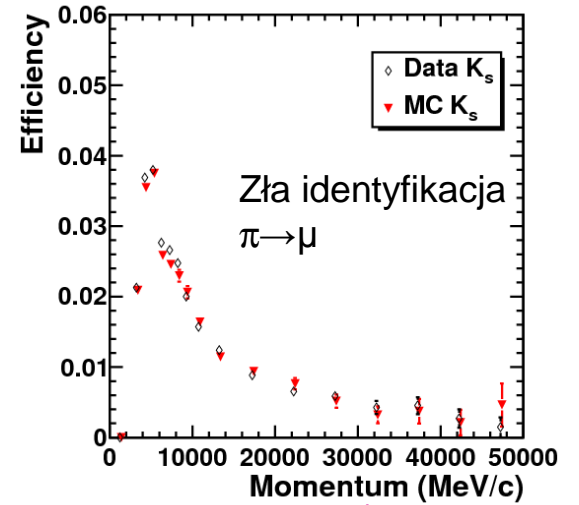
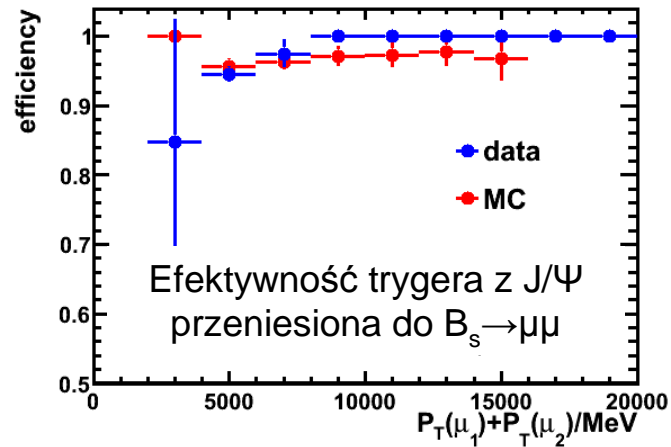
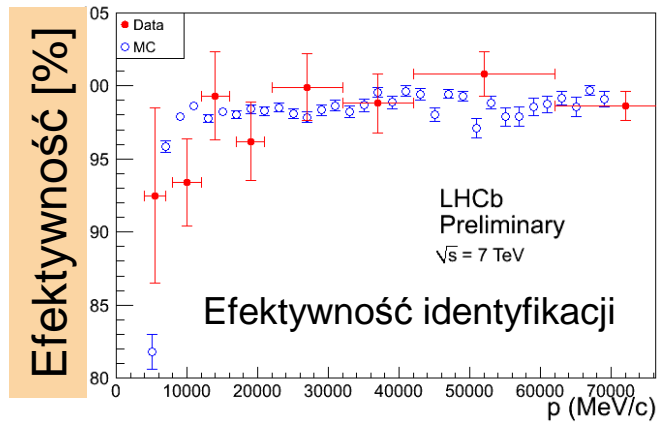
- $B_s \rightarrow D_s^- \pi^+$

- $B_s \rightarrow K^- K^+$

Pomiary z Belle dla $Y(5S)$, większy błąd dla BR_{cal}

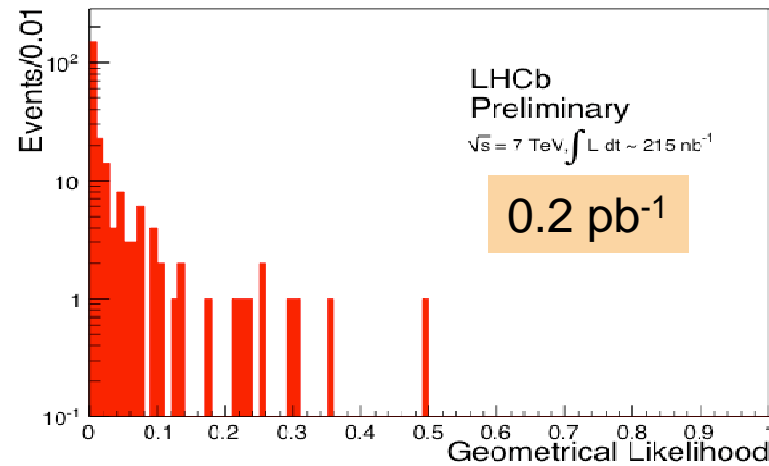
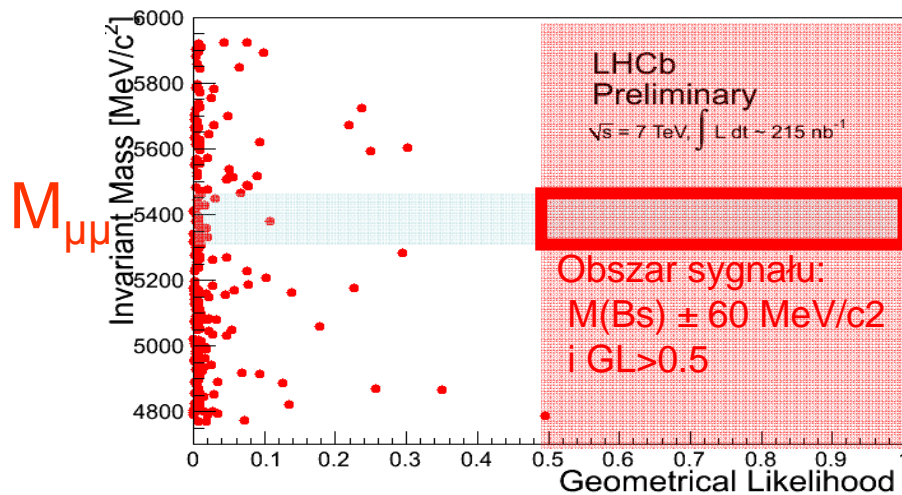
$B_s \rightarrow \mu\mu$ w LHCb

Identyfikacja mionów, tryger i zła identyfikacja mionów zgodne z oczekiwaniami z MC:

Wiarygodność Geometryczna vs masa niezmiennicza $\mu\mu$ dla 0.2 pb^{-1} :

brak przypadków w obszarze sygnału oraz ogólne własności tła zgodne z oczekiwaniami

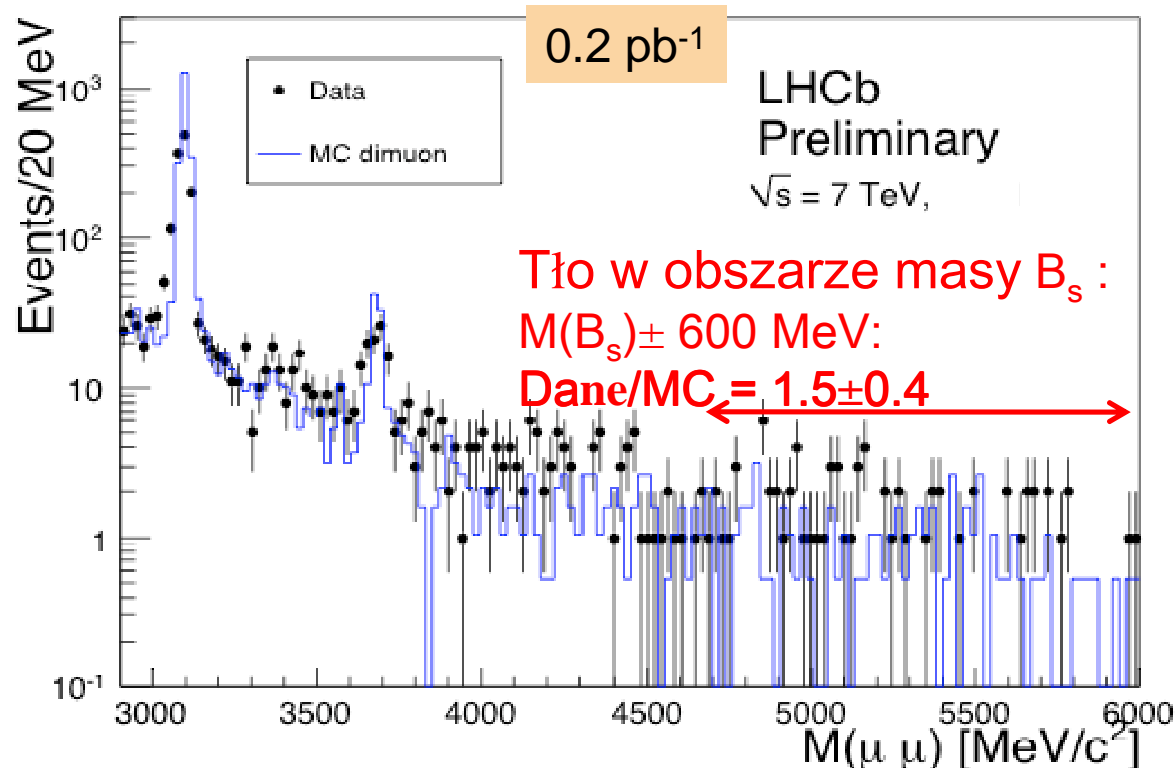
$B_s \rightarrow \mu\mu$ w LHCb: oszacowanie tła

Dominuje **tło kombinatoryczne** od przypadków $bb \rightarrow \mu\mu$ ($BR(b \rightarrow \mu X) \approx 10\%$).

Pozostałe tła od:

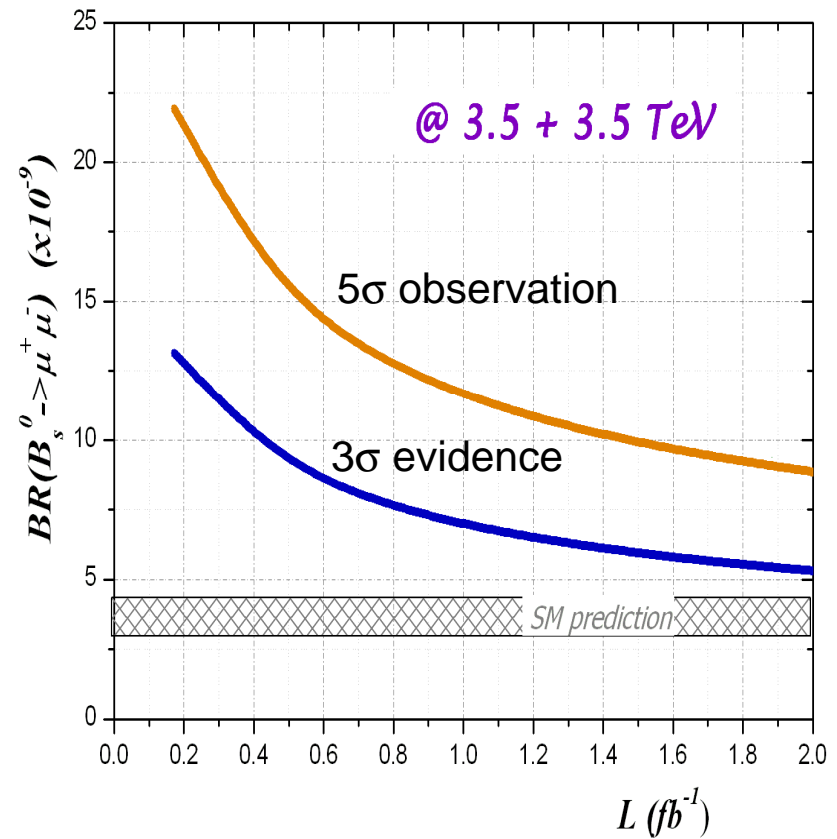
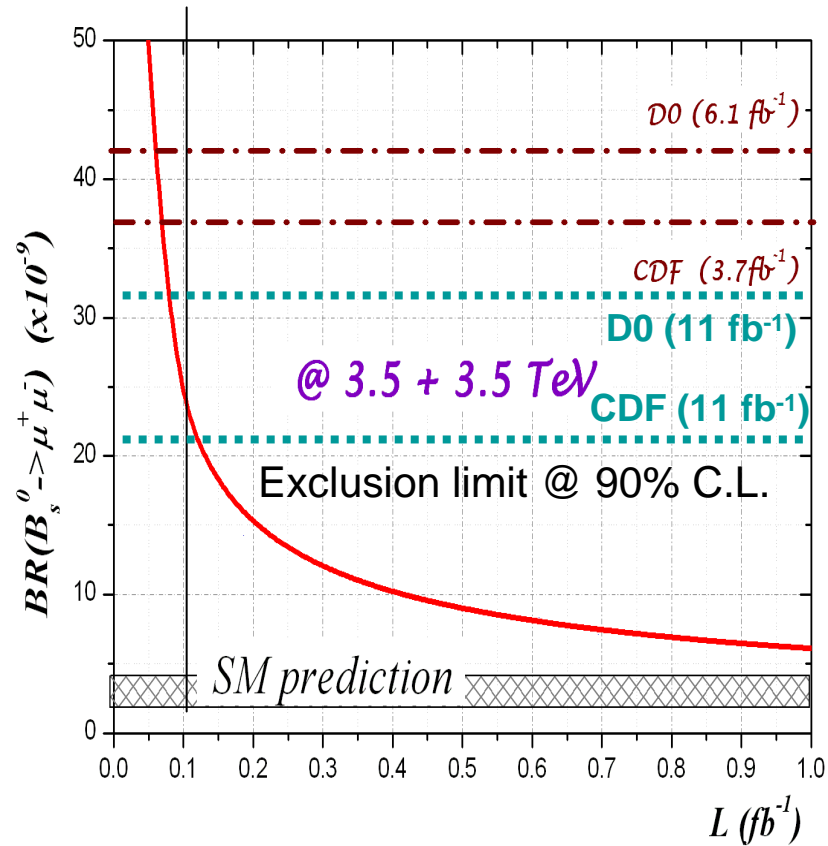
- $B \rightarrow hh$ z podwójną złą identyfikacją h
(np. $BR(B_d \rightarrow K\pi) \approx 2 \cdot 10^{-5}$, $BR(B_d \rightarrow \pi\pi) \approx 5 \cdot 10^{-6}$, $BR(B_s \rightarrow KK) \approx 3 \cdot 10^{-5}$)
- $B \rightarrow J/\psi(\mu\mu)h$ z h źle zidentyfikowanym jako mion:
(np. $BR(B \rightarrow J/\psi\mu\nu) \approx 5 \cdot 10^{-5}$, $BR(B_u \rightarrow J/\psi K^+) \approx 10^{-3}$)

są **zaniedbywalnie małe**

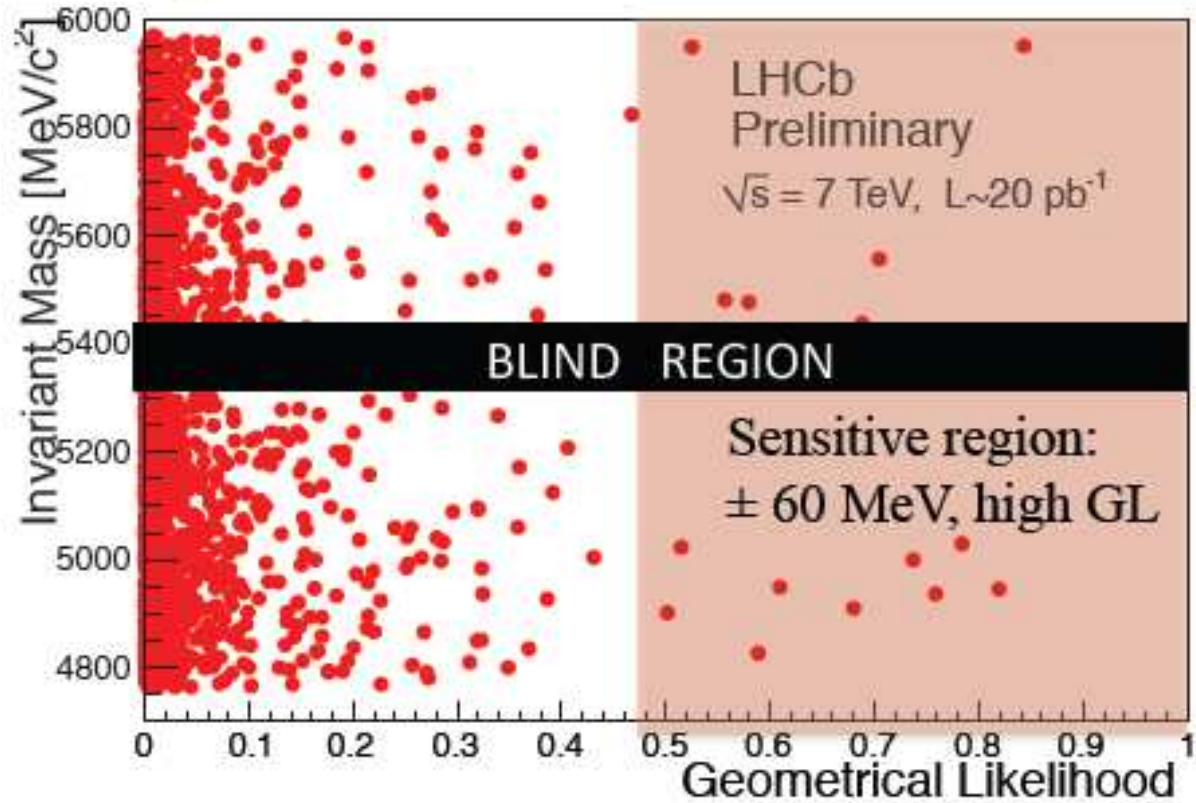
$B_s \rightarrow \mu\mu$ w LHCb

Oczekiwana czułość w LHCb zakładając zmierzony przekrój czynny dla b anty-b ($292 \mu\text{b}$)

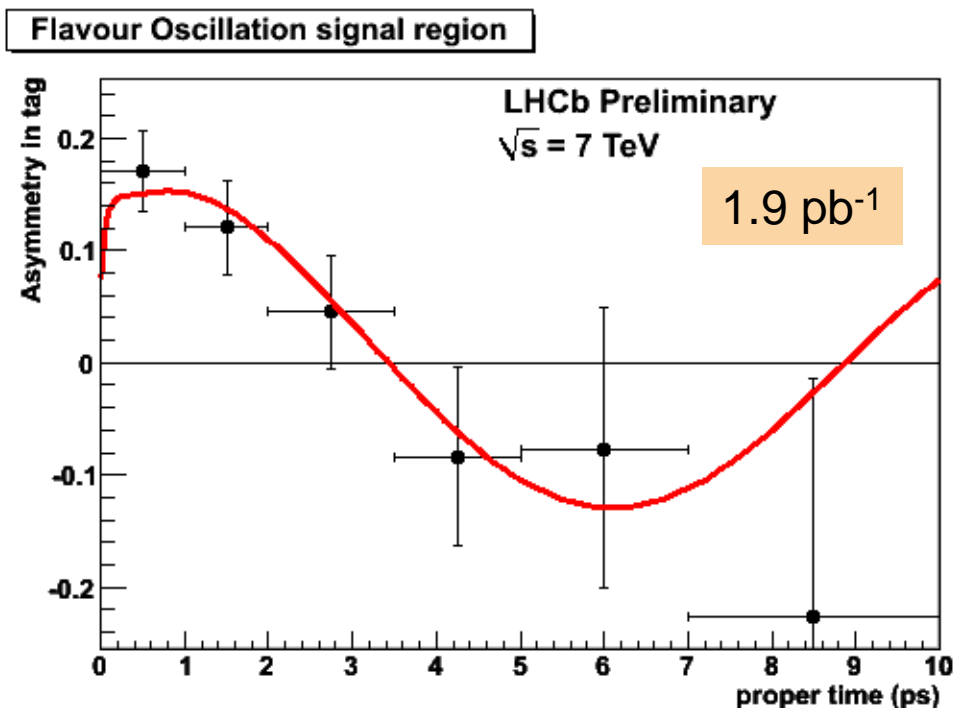
$B_s \rightarrow \mu\mu$ w LHCb ($\Delta L = 20 \text{ pb}^{-1}$)

$M_{\mu\mu}$

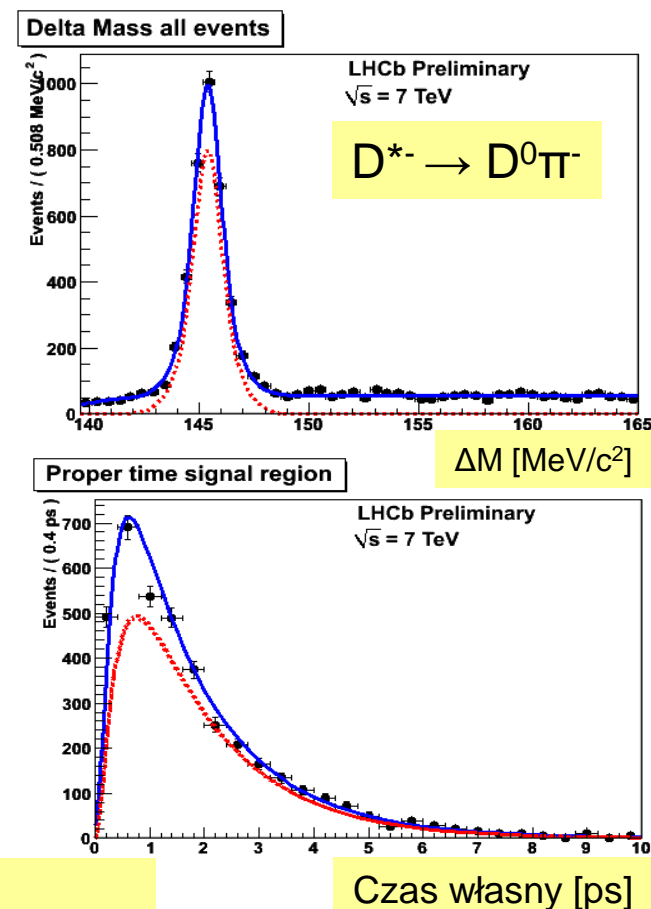

Oscylacje mezonów B

Pierwszy sygnał oscylacji w przypadkach rozpadu $B_d^0 \rightarrow D^{*-}(D^0\pi^-) \mu^+\nu$

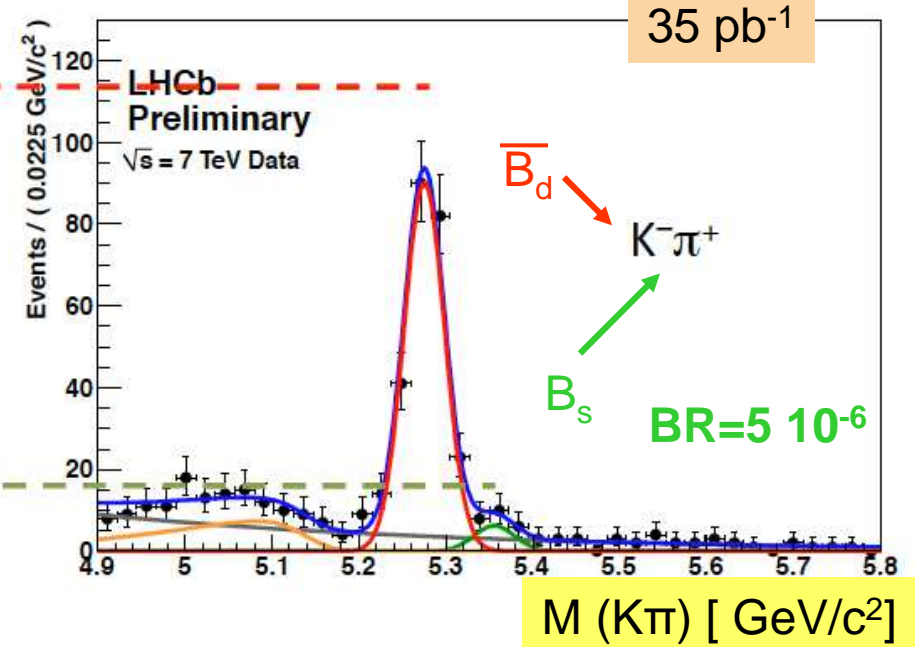
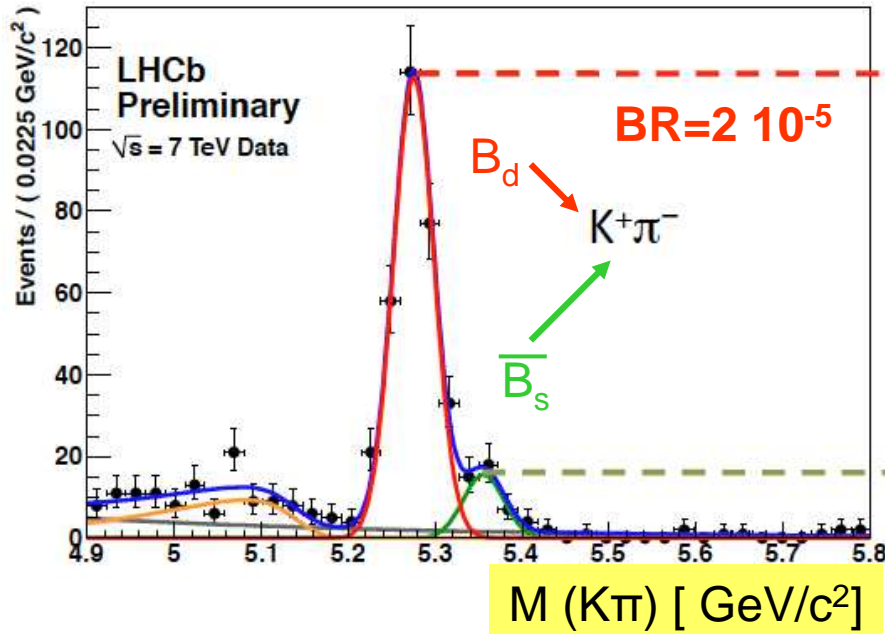

$$\Delta m = (0.53 \pm 0.08) 10^{12} \text{ s}^{-1}$$

$$A \equiv \frac{\Gamma(B_d^0 \rightarrow B_d^0) - \Gamma(B_d^0 \rightarrow \bar{B}_d^0)}{\Gamma(B_d^0 \rightarrow B_d^0) + \Gamma(B_d^0 \rightarrow \bar{B}_d^0)}(t) \propto \cos(\Delta mt)$$

Bezpośrednie łamanie CP w $B \rightarrow K\pi$

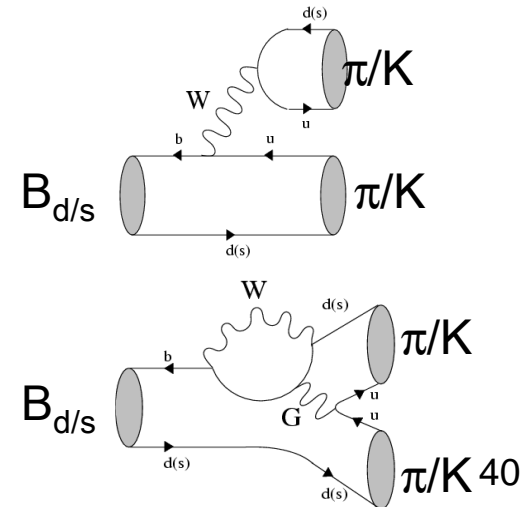

$$A_{CP}(B^0) = -0.134 \pm 0.041 \quad A_{CP}(B_s) = -0.43 \pm 0.17$$

$$A = A(B \rightarrow f) = A_1 + A_2 = |A_1| e^{i\delta_1} e^{i\phi_1} + |A_2| e^{i\delta_2} e^{i\phi_2}$$

$$\bar{A} = A(\bar{B} \rightarrow \bar{f}) = \bar{A}_1 + \bar{A}_2 = |A_1| e^{i\delta_1} e^{-i\phi_1} + |A_2| e^{i\delta_2} e^{-i\phi_2}$$

$$|A|^2 - |\bar{A}|^2 = -2A_1 A_2 \sin(\phi_1 - \phi_2) \sin(\delta_1 - \delta_2)$$

Plany

- **najbliższy okres** (konferencje zimowe) : **37 pb⁻¹**
  - kilkanaście analiz różnorodnych tematów fizyki zapachów (b ale **także c**)
  - przetestowanie metod, teł itp.
  - dla $B_s \rightarrow \mu\mu$ wchodzimy w obszar CDF i D0
- **średniokresowe** (konferencje letnie): **kilkaset pb⁻¹**
  - dla $B_s \rightarrow \mu\mu$ wchodzimy w obszar SUSY ($1-2 \cdot 10^{-8}$)
  - A_{FB} w $B^0 \rightarrow K^{(*)}\mu\mu$ ok.1100 przypadków dla 1 fb^{-1}
  - $J/\psi \phi$ i a_{FS} (prezentacja Artura Uklei 10.12.2010)
- **2011/2012** (**2 fb⁻¹ / rok**)
  - dla dużej części pomiarów w fizyce zapachów i związanej NF (np.kąt γ , rozpady $B_s \dots$) eksperyment stanie się wiodącym i prawdopodobnie bez konkurencji przez jakiś czas.
- **po zebraniu ok. 6 fb⁻¹** („Run I”)
  - przebudowa detektora LHCb: przystosowanie do pracy z $L = 10^{33} \text{ cm}^{-2}\text{s}^{-1}$ (odczyt 40 MHz, nowy VeLo (piksel)...). Docelowo **60 fb⁻¹**.

Podsumowanie

- Wbrew pewnym obawom wszystko wskazuje na to, że precyzyjna fizyka b (i c) jest możliwa w trudnych warunkach kolajdera hadronowego.

Detektor LHCb pracuje w sposób zbliżony do zakładanego w symulacjach MC.

Tła w większości rozpadów można w znacznej części usunąć.

- Akcelerator LHC szybko zwiększa świetlność (choć nie do końca w sposób optymalny dla fizyki LHCb) i w przyszłym roku możliwe jest osiągnięcie 1 fb^{-1} .

To otwiera drogę do precyzyjnych pomiarów w poszukiwaniu Nowej Fizyki.